

Сергій Миколин

З МОЖЛИВОСТЕЙ

У житті дуже важливо знайти
того, хто дивиться на цей світ
так само, як і ти...

Сергій Миколин

3 МОЖЛИВОСТЕЙ

Всі книги автора, як і ця при написанні мають духовно філософське і пізнавальне спрямування. Автор запрошує в них до спільного пізнання себе і світу з можливостей своїх, виставляючи орієнтири для творення милості, милосердя, доброти, як умови для розширення їх при житті.

Зачаровуюча щирість, розмаїття стилів пізнання з розуміння істинних основ життя при дотичності подій дійсності дає можливості донести читачу своє бачення світу при чутливості потреб людства і здатності приймати відповідальність за все, що відбувається з нами кожним, як особиною природи, як індивідуумом зрілим у спільноті, як особистістю в системі взаємовідносин у наявному світоустрої, то так і того, на що здатен кожен своїми енергетичними можливостями у вибудові гармонійних взаємин на справедливості у всьому.

Автор зосереджує свою думку на тому, що людство все таки має можливості запобігти світовій катастрофі саме маленькими змінами кожним у собі. Він може пропонувати різні варіанти, певну іронію, осуд, чи то вознесення якостей життя, як вершини буття, бо він знає їх суть і зміст; знає звідки вони беруться і як формуються в певні схеми. Тому є недомовки, які надають можливість читачу заперечувати ці думки-роздуми, чи розкривати повніше і глибше; тому наперед вдячний за критику, заперечення, бо і їх сприймаю, як подяку.

Тому, прочитавши книги цього автора, ви уже не зможете бути байдужими до несправедливості у безучастності своїй до змін у собі, до долі спільноти і планети; ви вже не повернетеся у той стан спокійного невідання, у стан відстороненості від життя; ви вже не будете бездумно блазнювати перед начальством і не будете з погордою дивитися на підлеглих.

До вас прийдуть знання (до кожного в окремість і по своєму сприйняттю), які змінять ваш світогляд і ваш стиль життя, і, цілком можливо, що це буде вашим внеском у спасіння роду вашою присутністю життям. Бо пізнавши істинні якості життя, то їх уже не забудете.

Такими філософськими дослідженнями займалися мудрі, займалися філософи й старці у всі віки, бо вони турбували і турбують по сьогодні людські уми, залучаючи до пошуків усіх, щоб облаштовувати взаємини між усім живим саме на справедливості, бо вона розширює наші можливості до пізнання, до розширення можливостей в розбудові благодатних умов для всіх; бо вона нас навчає доброти, милості і любові, а також навчає розпізнати ганебну суть сліпої покори і страху. Це зерно пізнання має кожен у собі і воно знаходиться в серці-душі, то нам лиш добрими ділами запалити свічу душі слід і вона розкриє все єство для позитивних дій.

Радимо для широкого кола читачів.

*Так значимо у житті
знайти подібного собі
з такої потреби, розуміння,
бо це є пошук, вміння
і збільшені можливості свої
зі стану духовної чистоти.
Саме так ми при житті
у духовному стяжанні
і бачимо цей етап і рух,
що доброта і є той поріг
перед дверима щастя,
а за ними любові кімнати
цієї великої світобудови.
С.М.*

ПОДОБА ЧОЛОВІКА

Творець знав про все на віки і цим ми до нього подібні, хоча і в малості. Та все ж нема, мабуть, таких, хто не хотів би жити в радості і доброті, з тими взаєминами, які формують світогляди благі їм і діткам їх на всі роки. Тому так часто ми налаштовуємо себе до мрій, до бажань і вчимося здійснити їх.

Однак є й такі, що заперечують здатність чоловіка змінювати себе, дотримуючись діями своїми такого способу життя, яке вони все ж таки вибудовують зі своєю участю – вибирають ті варіанти, які придатні при виживанні, чи то для вивищення і отак оправдовують, що живуть так, як викладено долею їм. Це лиш слова і дійсно є оправдальними свого способу життя, бо доля, програма життя залишається все одно невідомою у цих двох позиціях. Тому то усвідомлені зміни і прийняття у своє життя тих якостей, які фактично є основами всецілого життя, то це і є той істинний путь, для якого ми і покликані життями сюди, щоб ці якості стверджувати своєю поведінкою, починаючи зі змін світоглядних на себе, на суть свою. Не кожному вдається себе усмирити у своїх бажаннях, намаганнях до збагачення матеріального, чи обманом, лицемірством, вбивством нагромаджувати матеріальні статки. Так, це слід розуміти всім, та зміни відбуваються не в ту ж мить, коли ми почнемо творити доброту, цьому сприяє наша щирість, безкорисливість і та душевна теплота, які забезпечують той зв'язок енергетичний з іншими, із енергіями життя і лиш тоді ці зміни ми здатні відчувати, ми здатні їх бачити самі. Тобто, над початком змін у собі, як і залишення в подальшому, як здатність зберегти ці можливості потрібно працювати свідомо своїм же розсудливим умом. Якщо ми зуміємо побачити у собі, у діях, думках, словах особину природи, чи індивіда такого цього суспільства земного, яким ми би хотіли би бачити усіх у тих взаєминах справедливих, щирих, добрих і серцю милих, то це засвідчить напряду про надбання цих якостей у собі, бо в інших ми бачимо себе, свої якості і свої прояви негативні. Так вже влаштоване наше сприйняття умом світу і цей перекося часто сприймається нами, як світ і все навколо нас досить погане – діти, батьки, сусіди, начальники, колеги і той китаєць, і той єврей.

Тому з цього моменту у нас появиться внутрішній наглядач і помічник, бо кожен хоче бути кращим за декого із названих. Так, ми бачимо в інших свою суть. Саме з такого розуміння ми почнемо бачити себе і у нас виникне бажання переосмислити свій стиль життя, чи навіть в малості щось покращити. Ось так ми мотивуватимемо свій ум, щоб він організовував мрії, способи, якими б ми насправді схотіли би бути. Навіть, коли ми схочемо позбутися поганих звичок, то і це буде прекрасним поступом у змінах. Таку потребу відчуємо ми уже до пошуку можливостей і у створенні умов при самоорганізації своїх життєвих потреб саме з позиції тих давно забутих істин.

Так, ми їх забули, загубили і не маємо в ужитку, бо вони не дають бути нам успішними, не дають мати дві машини під один зад, забирають ту радість, коли ми

забираємося на роботу, чи то на базар, чи то в церкву і можемо годинами лопатити гардероб, щоб щось потрібне підібрати для людських споглядань. Ми тоді мало думаємо про зручності, про ті функції тіла, якими ми формуємо стан здоров'я, а це тепловий баланс, а це зручність руху і без надлишкових напружень.

А істина в якостях життя – це наш стан духовності, чи стан блаженства. І він у нас, і про це ми маємо турбуватися, бо краса людини в її здатності ці якості творити. Така людина щастям світиться, від нею тепло іде, вона легка до контакту, легка на допомогу і пораду. В основі її поведінки є звичайна справедливість до себе і до всіх. Тому маємо своїм досвідом ділитися з іншими, особливо в колі сім'ї. Це і будуть перші кроки у відбудові родових джерел позитивних енергій.

Звісно, ми маємо розуміти, що при створенні світу було закладено досить визначена цілісності і кожному в окремоті та всезагальна доцільність і умови для збереження тієї ізначальної цілісності колооббігу всіх енергій, як основу дотримання гармонійності і гуманності у взаєминах зі всіма, а чоловік би теж розумів, що життя забезпечене йому на все його життя, коли він живе із явних потреб. На це ми маємо здатність, маємо й можливості завжди на всі роки благодатного життя. Саме духовний стан ества визначає осмисленість у всіх діях наших.

Саме цю здатність ми згубили у гонитві за користю, за посадами, за статусами і в бажанні мати матеріальні статки за рахунок обману інших, з використання можливостей і здібностей інших, вдаючись до лицемірства, краж... Тому саме з середовища таких, а такими є майже всі, і виростають жорстокі й злі. Вони й відкрито насміхаються над тими, хто живе чесно і зі своєї праці, дотримуючись справедливості і дбаючи про доброту і щирість при взаєминах з іншими. Якості життя стали предметом для насмішок, тавруючи таких словом невдах і нікчем у взаємо-відносинах між подібними, між за-конами і нормами суспільств.

Такі умови ми створили всі – одні активно, прагматично, використовуючи, гроші, статуси, силу, лицемірство; другі промовчали, а потім збайдужіли до ганебного життя свого, в яке самі себе завели. Ось в таке рабство (нерівність) матеріальне ми увійшли уже тисячоліття в минувшині, чим і втратили подобу чоловіка, якого, як особистість л-юдиною нарекли за відповідну поведінку і як фізичну особу в системі державного устрою, як біоробота, як раба цих від-носин, які прописані для таких в за-конах і певних нормах-обмеженнях, то так і в неписаних, які сховано у слові корупція і сховано в діях держслужбовців, судах, поліції, прокуратури, які своєю діяльністю попрали справедливість і себе вважають замкнутою кастою від плебсу. Така частина відсторонена від впливу по відновленню справедливості, відсторонена від участі в житті спільноти, як рівних у правах самоорганізації, як рівних правах на землю, воду, надра, на право мати можливості купляти газ, електроенергію, воду, як послугу, чи за послуги, але не за сам продукт, щоб жити. Держави по факту є рабовласниками. Тому ця несправедливість, обмани, крадіжки, війни і є тими енергіями негативними, які і дають відчуття важкості життя, дають відчувати меншовартісність основної маси і сьогоднішній стан перенасиченості кількісно людства стало причиною для його масового винищення, так званий геноцид. Так порушена рівновага між позитивними і негативними енергіями на користь негативу. Для цього є всі умови, і все людство задіяне у вирощуванні цих енергій зла й ненависті. Важко відновлювати якості життя.

Ніхто і ніщо так у цілім світі так нищо не опустився до рабського стану, як л-юдина. А виправляти цю ситуацію здатна лиш вона через самоусвідомлення цього стану із потреби жити. Так, тяжко нам виживати у таких умовах, створених нами, чи при нашому бездіяльному спогляданні. Тільки від кожного із нас і від вміння єднатися ми і здатні створювати умови, в яких би росли милість, щирість, доброта і любов. Тут не допоможуть за-кони, бо суть їх не в забезпеченні умов для життя, а для повного використання ресурсів л-юдини. Тільки зміни у своїй поведінці на основі якостей життя і будуть умовою для збільшення енергій позитивних в нас і в просторах і тільки під їх дією можна відновити справедливість, чи рівність, які дають осмисленість життя і воно проявиться в емоціях, думках. словах і діях наших. Тоді це і буде те щастя-благо, як постійно діюче джерело енергій позитивних. Є такі іще можливості. Навіть, якщо для відновлення умов прийдеться

ввійти в пожертвування чимось матеріальним, певними звичками, традиціями, то маємо готуватися до цього вже тепер.

Тому є така теза мудра, що закони і канони, як і помилки наші, чи добродіяння є лиш наслідком діяльності чоловіка. Ось тут нам слід зосередитися на основному – на пізнаванні суті чоловіка і його можливостях і готовності до тих же змін. Люди більше люблять релігійні традиції і самі основи виховання. Вони говорять за них, ними махають пальчиком за порушення, вони є, ніби, зразок дій у житті. Окрім того сюди скеровують свої бажання, свої гроші, щоб публічно засвідчити причетність свою, свою готовність до участі в цих процесах, але не на самого чоловіка, навіть своєї дитини не досліджують, не знають його можливостей, бажань, схильностей, задатків і того, що люблять діти і до чого лежить у них ум, чи Душа.

Так, не людина є центром життя людства, а їх дії, їх можливості, їх придатність до нових і новіших рабських умов. Ось як проведена робота для того, щоб тримати основну частину людства у страху. Явна помилка, чи помилка в минулому позиціонується словом гріх, яке не має у собі суті і змісту, які б проявляли енергетичну наповнюваність. Та поставили ще й рабське тавро на людину – буцімто вона народжена уже в гріху і з гріхом. Спільнота не може і не хоче пізнати суть помилки, як дії, а готова засуджувати за “пчих” в громадському місці. Чоловік ніщо. На його місце прийде інший – ось яка демагогія прагматизму. Закон і канон стали вище людини, вище її Душі і Духу. Ось як перекручена природна суть чоловіка, та так ганебно, як ніхто з усіх, хто має життя на Землі.

Ми практично відірвані від пізнання себе, своїх можливостей, хоча говоримо, що весь світоустрій і особисте життя залежить від людини, хоча, проживши тисячоліття і маючи такий великий досвід в багато чому, маючи бажання до пізнання всього, та все з не знаємо, як ми можемо впливати на свої емоції, на свої бажання, які в один момент проявляють свою силу. Свою зверхність над будь якими постулатами, надбаними суспільством, чи над тими догмами з релігійних традицій – як позбутися гріха, як далі не бути причетним до помилок, як бути насиченим тілом і душею, коли кругом голод, смерть.

Яке місце у житті кожного займає гріх-помилка? Вона що – шкодить в подальшому, не дає продовжувати жити, чи вона навчає нас жити у гармонії зі всіма? Допоки ми сприйматимемо помилки, як щось шкідливе, страшне, протиприродне, то ми не спізнаємо його суті, його ролі у нашому житті. Так. ми боїмося його, бо за помилки ми страждаємо у хворобах, ми боїмося жити вільно і справедливо, ми боїмося любити, ми боїмося відкрито творити доброту, тому ми шукаємо те оманливе щастя, яке, нібито, дають нам статуси суспільні, певні професії, гроші, сила фізична, лицемірство...

Нема для цього розуму, нема і знань. Так, ми вивчали алгебру, географію, ботаніку, історію, та нас не вчили жити у спокої і в гармонії зі всіма. Нас так вчили, що ми забули основи життя, чи так, щоб ми їх забули.

Ми маємо бути свідомі й того, що ці знання, ці спроби розбудити спільноту на перших етапах пошуків себе, своєї сутності в цьому колооббігу життєвих енергій будуть, ніби, глас вопіючого в пустелі. Однак, відчувши поклик душі, не зупиниться в цьому не простому путі. Коли ми навчимося у житті творити любов і доброту, то із життя в життя наші думки, слова, дії мотивуватимуть нас до активніших дій і осуд, лицемірство, користь, жорстокість самі по собі втратять інтерес в пошуках таких. Ми постійно стверджуватимемося у правильності свого путі. Ми почнемо відчувати допомогу позитивних енергій зі всесвітніх потоків, бо саме так вони і діють – ми відкрили свої душі і умом визріваємо, то це і є умова для залучення нас у ці благодатні потоки і саме їх маса витіснить енергії злі з наших життів.

Така потреба відчувається віками вже і періодично появляються серед нас духівники, старці, філософи, які означають цю потребу, означають і способи для очищення кожним себе від поганих вчинків. Це є перший крок. А далі ми маємо творцями бути цих якостей життя, змінюючи себе й умови.

Чи здатні ми ці проблеми такі давні усвідомити, як потребу нагальну для змін, які ростуть на взаєминах справедливих? Чи ми здатні подолати в собі ту рабську покору, той страх перед собою подібними? Чи стачить нам для цього духу?

А починати нам, батькам, слід уже сьогодні із підготовки дітей, онуків, бо садочки, коли, вузи не прибавляють мудрості, а лиш підлаштовують до діючої нікудишньої системи, яка все частіше організовує війни і запроваджує все новіші методи для винищення людства, не гребуючи основним – це зламати Дух чоловіка у л-юдини. Та поряд з цим зазначимо, що саме зміцнення Духу, духовності, тобто налаштування психіки людей до свідомих дій на покращення позитивного зростання кожного, то так і людства в цілому. Іншого і дієвого способу ми не можемо запропонувати. Та врешті решт це є по можливості кожному і усвідомлення того, що єднання таких малих енергій дасть в цілому досить значну перевагу над енергіями зла. Це можливо і ця можливість не публічна, тому силові структури не помітять цих поступів і це дасть вагому перевагу при такому збільшеному строку для залучення багатьох, чим і створить ті умови, де такі сподвижники Духа зможуть змінити психологію і саму психіку ества, як і змінити гуманний і соціальний устрій на Землі. Тоді й родить таке суспільство гідних їм вчителів нових і правителів турботливих.

Це одне. Друга позиція, яка в цій наявній і спланованій суєті по всій планеті в умах людських, то так і у взаємовідносинах їх між собою, їх з структурами держав і їх ідеологічними організаціями – як партіями, то так і релігійними традиціями, які сьогодні дбають не про духовність, а є фактично на службі у держав, тобто є їх структурними підрозділами для скаламучення умів, для створення ілюзії, а фактично прихожан залучають до наплодження негативних енергій. Тому деякі з пастви й говорять, що цими організаціями керує вже сатана, як головна іпостась наплодження негативу у їх структурованій організації.

Однак вони не здатні силою підтримувати рівновагу. Хоча цього й не хочуть, але й змоги нема, бо корупція відштовхує їх довіру до цих структур. Суди, поліція і же не турбуються про справедливість, про створення умов, в яких би ця якість могла розвиватися і тому таке судочинство себе цим опаганило.

По третє, наявна комп'ютеризація, автоматизація не створює навіть ілюзії благополуччя, та й ідеологія держав не дбає про щастя-благо кожному і так в цілому в державах всіх. Хоча весь державний і партійний апарат вишуковує нові й нові методи тримати спільноту в страху і покорі і це є найпершою ознакою, за якою люди по окремоті відчують гніт, приниження їх гідності і ті тяжкості і неможливості в повсякденній організації свого життя. Лиш пряник, замість хлібини і шматочка м'яса; публічне висміювання талановитих творчих пошуковців, зневага тих якостей життя, які дійсно дають людям задоволення і радість, а замість них пропагується боротьба, змагальність, успішність, та саме цими енергіями спалюють людські ества, бо в таких гонках вони опиняються не за своїм покликанням там, де можуть творити і в щасті жити, тобто опиняються на кар'єрній суспільній драбині, де вже підгнивають щаблини.

Велика кількість зневірених і байдужих і для їх залучення до активного життя держави не роблять нічого, хіба, що відкривають мішок пандори, посилаючи на війни. Це трагедія для будь якої нації в час протистояння, та ще й на років двадцять п'ять, а то п'ятдесят наслідки будуть в сім'ях вибухати болями, стражданнями Душі й ума тим примноженим злом, ненавистю.

Однак все це не є для настрахання, а для розуміння того, що зрозумівши суть негативу і те чим він є шкідливим нам при житті, то ми приймемо волю дій. Бо це мовчазне споглядання за некомпетентністю чиновників, або їх спеціальний умисел довести націю до зубожіння, до знищення – це такий вже проглядається процес, і така ж участь жде і їх. Не досить довго вони переживуть нас, бо вони опиняться в нашій ситуації водночас. І якщо у вас є сміливість і здоровий глузд, то читайте подібні книги і навчайтеся самі створювати умови, в яких вам праця буде в задоволення, зможете повніше отримувати гідну заробітну плату, менше буде неврозів, менше буде проблем і тих нездужань організму. У вас появиться час для спілкування у сім'ї, з друзями, ви матимете час для вивчення природи і діти побачать, відчують у вас друга, помічника, вчителя, а злодіячі стануть не авторитетом, а лиш підлизниками, бо вони найбільші боягузи і тому дарма вони будують замки, їх і тепер добре охороняє поліція і суди. Ця тактика і є основою для стратегії вибудови гармонійних взаємин між усіма учасниками життя і чудово спрацьовує без революцій і війн.

Ось як діють мудрі дії, як спрацьовує світогляд людей, вибудований на якостях життя. Бо по факту ми не відокремлені від всецілих енергій всесвітніх (від сонця, землі, води, повітря) і не здатні свої життя облаштовувати так, щоб ми відчували благодать. Ми є мала частиночка цього життя. Лиш таке розуміння і саме життя проявляє таких, бо вони світяться тим вогнем свічі, яка є в кожного в душі. В одних вона відкрита і освітлює їх життєві путі, в інших вона завалена тим негативом, яким наповнені наші бажання, дії і тому ми такі часто опиняємося в проблемах і бідах, або живемо у неспокої і страху. То знаймо люди всі, що саме ті, які освітлюють собі й іншим життєві путі, ідуть тими путями, які до спасіння їх приведуть. Цього світла вистачає на всіх, та чогось багато його сторониться і в цьому, і від таких дій наші біди, війни, катаклізми.

Бути мудрим в діях, бо фактично ми життям є творцями енергій позитивних і саме за ці якості ми приєднані до потоків таких духовно-енергетичних потоків. Чоловік . тією істотою серед усіх (це слова не для вивищення, а для розуміння суті покликання людини до відповідальних і мудрих дій), яка має здатність розуміти свої дії, розуміти їх наслідки у своєму житті, то так і наслідки для нащадків і це є тією мотиваційною основою, щоб с-відомо (з відома Духа святого, чи Духа темних сил) і зі знань, які зібрані Цілісністю приймати те чи інше рішення для дій при бажанні. Бажання є теж затратою певної частини енергії кожним.

Так, саме життя вічне при його наявності, бо саме це є можливістю і здатністю людини, як і всього живого бути співтворцем справедливості, доброти і любові

Приємно читати такі слова, бо вони у Всесвіт пішли і я, прочитавши, теж в радості розцвів і ми уже вдвох послали для потреб людства ті позитивні енергії, які так нам усім потрібні - і тим, хто говорить, пише, діє, і тим, хто читає і себе до доброти в діях наворачтає... У цьому наше спасіння, бо тільки так ми здатні ситуацію на краще поміняти. І знаймо, що ми ще в думці таких слів не зродили, а нас уже збадьорила ця можливість і саме так Дух святий, як Всевишній їх без нашої спрямування уже ці милі відчуття прийняв і можливо потребуючим послав. Ми ще дяки не оголосили, а вже Творця поблагодарили... Дякую добродійко, Ганно, за ці слова і ці дії спільні...

Щиро дякую, Тет-яна, за поширення цієї думки і за цю дієву участь, бо саме в цьому усі ми і є співтворцями умов для проявлення Блага у наших життях...

Ми не здатні досягнути одним своїм життям навіть свого життя, ми іще більш неспроможні спізнати саме народження своє, свою смерть. Тому ми відчуваємо часто свою безпорадність при прийнятті рішення в тих, чи інших ситуаціях і це часто стає психічним зламом, який проявляється в зміні поведінки людини.

ПОШУК ІСТИНИ

Пошук починається з відчуття такої потреби – шукати путі по яких можна викладати маршрути, пошуку причин відчуття тяжкоти життя, пізнання суті й змісту якостей життя і розуміння того, що ми маємо здатність і маємо можливості змінюватися у собі на цих основах, починаючи зі справедливості і прийде осяяння, прозріння, що так жити ми можемо навчити своїм прикладом спільноту всю. Сам процес налаштування ума на пошук істини, на пошук джерел енергій у собі йде від нашої чистоти в діях, тобто помірною відмовою від проявів негативу: брехні, гордині, заздрощів, осуду, бійок, крадіжок... і все це в сукупності мотивує нас до активних дій і десь появляється завзяття, появляються творчі енергії у житті і ми навіть втоми не відчуваємо, бо радість творіння позитиву нас, цими енергіями, наповняє для праці і у відпочинку. Нас переповнюють проекти нові, ми готові до співпраці з усіма і зникає ворожнеча із взаємовідносин... У-ра – ми одна сім'я!

Так, ми маємо навчатися жити, бо за двадцять, чи й більше років нас перевчили до дій задля інтересів інших, а нам лишилося жити, виживати по залишковому принципу і діяти, говорити, мислити так, як інші.

Нас просто не вчили культури життя, яке б давало нам те благо, що виливалось би любов'ю в праці, любов'ю і щирістю у взаєминах. А це ж практично третина нашого життя в якому ми бачили рабську поведінку і рабську працю батьків і за нею ми не мали можливості пізнати в них щасливих тата й маму, ми не отримали й любові від них, а лиш бачили виснаженість, втому і гіркоту образ на такий спосіб життя.

Чим менше ми перебуваємо в державних школах, тим чистіші наші серця і помисли, і самі дії. Там і дітям дають менше різних умовностей, там менше знають за-кони і ка-нони, бо вони живуть так, як жили тисячоліттями предки їх і було до ладу добросусідство, допомога щира і дієва, там і взаємини вибудовувалися на справедливості, там не шанували лицемірство, осуд, гординю, заздрість, там і здоровіші люди тілом, там і слова дотримувалися гідно, там навчали правил поведінки, там вчили любити природу, навчали працювати на землі, шанували немічних і сиріт, як і самотніх не залишали сам на сам при біді. Ось такі були вікові звичаєві традиції між людьми. Тому й легко жити серед мудрих у житті – там і просто, і прозоро все; тут і енергії позитивні творили без чванства і гордині.

Чому ми забувати почали ці істини прості? Мудрість була у сім'ях була вона і в селах і її шанували протягом життя, бо вона зцілювала тіло від хвороб, душу від страждань і дух міцнів на ній. Там не було хитрувань і користі, не було обманів і обіцянок пустих.

Та відчуття отримуємо ми тоді, коли знаходимо себе самі, коли ми умиротворені і готові до творчої праці, наповненні наснагою і любов'ю, то і продуктивність у нас буде більшою, і зарплата відповідною, то і багато від нашого гурту підуть радістю наповнені. Так має бути в кожного індивіда і щоб повернутися сьогодні у цей природний стан, то це уже не просто. На це потрібен тривалий час, час усвідомлення, час розуміння такої потреби і прийняти як належне. В основі такої потреби краще поєднуються в комплексі вимоги до працівника-творця і в його здатності здійснити все у завершеності з усіма навичками, вмінням на основі свого таланту і зацікавленості у вишліфовуванні своїх знань з обов'язковою присутністю розважливості, мудрості і любові, щоб це дійсно був компетентний спеціаліст. Визначальність цієї вимоги до якості підходу у праці в стані любові дійсно проявляє дива у тій точності, якості і довговічності продукту праці. Навіть в продуктах є особливий смак і ці продукти зберігаються довше. Якимось так закладені ці енергії в такого чоловіка, що він здатен ними наповнювати процес і ті речі, які виготовляє він. Так, ми маємо зрозуміти, що все таки нам слід повернутися до такого розподілу, бо в ньому вся правда із Замислу Творця.

Цей процес часто мені довелося спостерігати в інших, а вперше викристалізувалася ця думка, коли я це побачив в діях мами, а вона побачила мої розширені очі і своїх повчань додала. Навчала бути чоловіком. Коротко викладу суть маминого повчання. В ресторан ходять їсти, коли там хороший повар є і саме він є основою процвітання закладу цього, та коли він готує смачні борщі і інші страви, то підбирає сам продукти, чуючи у руках своїх, що теплота іде від них, а потім нюхають і визначають кінцевий смак, чи вибраковують із раціону, а вже з радістю готують і любов іде із таких в ці страви до споживача, а він і вийде насичений енергіями вдячності і додому у цьому настрої прийде. Ось що повар готує людям, хоча оплата йде лише за порцію борщу, але цей настрій збагачує й повара, бо єдність утверджує доброту. Хоча зарплата в повара менша ніж в адміністратора, чи директора. Та ось в такому ракурсі й видно, що саме з поваром ходить Дух святий і повар так знайшов своє місце у житті і його триматися слід, бо ймовірно з нього не буде організатора директора і тоді й забезпечення набором продуктів не буде у всій повноті, бо там інший підхід і робота із людьми, де інший процес обміну енергіями. Тому так визначально є те, коли ми свої задатки, талант здатні застосувати у житті. Від цього багатіє Духом повар і споживачі, як і будь який інший працівник, коли він займає свою нішу у цьому колооббігу енергій у світі, то це умова для спокою і гармонійних взаємин зі всіма і зі Всесвітом. То так працює й будь який колектив. І коли ми бачимо непрофесійних депутатів із тими непомірними зарплатами

за примарну роботу з податків, то ця держава стоїть на глиняних ніжках; коли їх не мучить совість, бо ймовірно в таких її нема, то в нього її нема і до праці трударя.

Так приємно бачити, відчувати і цим стверджуватися про наявність істинних знань в середовищі спільноти, бо багато людей у світі з розумінням сприймає проблеми, кризи, війни, їх суть і зміст і тих темних сил, які і є наплodжувачами їх: організатори, виконавці і та частина сірої маси, яка давно уже в духовному ярмі; з розумінням того, що за цими бідами стоїть вигода і користь. Явно звихнулися люди на мамоні грошей.

Саме такі міркування є з нашої здатності осмислено бачити ці прояви негативні в інших, та зміни починаються тоді, коли ми бачимо негатив у собі. Бо суть нашого бачення, слухання у прийнятті подій, ситуацій, вчинків інших в тому, що саме ми внутрі своїм теж є такими і ми є в потоках енергетичних і подібних. Тому у нашому життєвому путі ми часто зустрічаємо таких. Бджілку завжди щось кличе до пошуку солодкого, яке є в квіточках, у життях молоденьких рослин, а от муха, нібито, тілесна сестра в образі таким, та вона завжди віддає перевагу гнилому, чи смітнику. Це речення для розуміння своєї суті і коли в нас виникають такі думки, то і є докори совісті – це означає, що ми готові до змін. Це початок того очищення всього єства і ми, нібито, самі почнемо шукати ті чесноти життя, які привнесимуть нам щодня відчуття радості за дії свої хороші. Це позитивні зміни у собі і ці зміни означені у звичаєвих і релігійних традиціях грецьким словом – каяття. Ось таке слово і ось такі зміни у собі уже є тим, що ми відгукнулися собою до всіх і до Всесвіту, до їх потоків позитивних енергій. Це прекрасна мить і ми запам'ятаємо її на наступні роки. Вона нас спонукатиме іншим дати можливість пізнати ці чисті помисли свої, цю радість свою з довірою, що саме гуртом ми увесь світ змінимо. В щасливу путь вам, люди!!!

З досвіду пишу, що якщо ми дозріли умом до змін і вже готові діяти, то почнімо з прощення усім і всьому, кому й чому ми зробили шкоду, кого огорчили словами і ділами, кому не допомогли, чи відмовили в проханні, кого осудили, кому позаздрили, кого обізвали, на кого накричали і за інші пороки й зваби до яких долучилися умами і тілами. Простити і відпустити своїм усвідомленим умом легше, а от простити і знову у своє життя кривдника допустити, то це набагато важче. Попросити прощення легше ніж прощати, та чи вміємо ми прощення просити? Ось у чому заковика. Бо тут умова є велика – це вже наша готовність до змін на краще, це і зміни у собі, це і готовність відмову отримати, чи те мовчазне вислуховування слів, якими ми просимо простити. Можливо тут потрібен час, потрібна зустріч у спільній компанії, де можна за філіжанкою чаю нейтралізувати конфлікт. Тут при зустрічі, ми готові до сприйняття іншої сторони і теж у бажанні до прощення, тому ми уже маємо навички о бути очищеним і тоді ми оволодіємо здатністю відсувати психічний стан співрозмовника у бесідах таких. Тож і це є шанс відчуті – прийнято щиро наше прохання простити, чи іще залишилися перешкоди-рифиди десь на глибині. Тоді слід поміркувати і знайти способи цей конфлікт владнати, навіть проявивши певну жертвовність, з розуміння того, що від дії такої корона не впаде, бо її вже нема у тій гордині, у тій самовпевненості власної правоти, чи винності іншого учасника, а от зняти тягар помилки полегшить наш життєвий путь і ми очистимо родове джерело від енергій негативних.

Конфлікт завжди не випадковий і в ньому зустрічаються негативні енергії, які присутні з обох сторін. Тут не можна сказати, що винна одна сторона у сварці, бійці, катаклізмі, війні. Бо це попереджувальна зустріч, яка мала би при переосмисленні чим скоріше привести до початку прощення, до початку примирення, до початку пошуків путів, щоб не виникало таких конфліктів. Навіть природній катаклізм, чи катастрофа на виробництві це є зустріч людей, які наповнили приміщення природні простори негативними енергіями і саме це стало причиною катастрофи, чи катаклізму.

Випадковостей нема. А тут теж напишу два слова з досвіду. То прийміть й ви його. Цій ситуації були дрібніші попередження, та ми є в суєті, чи забруднили свої уми так, що втратили бдіння і не звернули своєї уваги на такі попередження. Та все коли ми опинилися в цій ситуації, то ми маємо найскоріше зупинитися, або після цього знайти в собі те, що нас привело у цю ситуацію і побачивши свою помилку, чи помилкові дії, то ми зрозуміємо суть конфлікту, бо і інша сторона в такій же ситуації. Тож коли ми прозріли і вже готові йти просити прощення, то нам допоможуть суміжні позитивні енергії, бо ми йдемо робити добру

справу – йдемо зупинити процес ворожнечі, процес продовження накопичення негативних енергій. Це будуть мудрі рішення. А скільки ми збережемо себе від наплодження великої кількості зла, скільки ми збережемо любові і доброти у собі і в просторах. Тому такі прощення, допомагають вибудовувати гармонійні взаємини в середовищі людства. Це був би хороший початок в розумінні основ життя для повернення до давно забутих істин.

Процес очищення від помилок-гріхів з нашого минулого є досить не простим. Хоча повторювати помилки свої ми можемо припинити. І це теж чимало і значимо, коли перші дії такі творити усвідомлено почали зі знанням наслідків і того щастя, яке дає така здатність своєчасно зупинитись, коли ми навіть опиняємося перед вибором. Навіть, якщо всі варіанти є тими, за які нас мучитимуть докори сумління, то відмовляймося взагалі і це теж буде мужнім вчинком, це теж може бути певною жертовністю у чомусь. Та саме такий поступок є очищувальним і незабаром наша ситуація визріє так, де ми гідно, мудро й чесно завершимо цю тему в якій довелося нам стикнутися. Та коли ми не вміємо виправляти свої помилки, то у життя свої слід почати приймати позитив і саме ці енергії нас з'єднають з потужними потоками позитивних енергій, які нас зміцнять духовно і, ніби, організують умови зустрічі, налаштують нас до них, до дій справедливих і до творення тієї доброти з любов'ю у собі. То, можливо, ми дозріємо і створимо умови самі. Нам тоді, нібито, полегшає; нібито, поміч у життя прийшла і у всьому ладнаються діла. Саме це і є та пора, що ми відчуваємо прозріння на весь смисл життя і себе у ньому. То скоріше готуємося йти просити прощення, робити спроби простити те і тих, хто нас обидив, чи іншу злу дію до нас привів і цим нас огорчив, бо до нас у поміч приєднався Дух святий.

Видючими, прозрівшими на своє покликання життям сюди, на оточуюче середовище, на наявні умови, принципи тупі приходять саме чисті єством в умі і в душі з тими якостями духовними, якими вони послуговуються при міркуваннях, у вчинках, та і взагалі у діях всіх. Основою для таких змін у собі є справедливість і доброта, то тоді приходить в певний час до таких те відоме осяяння, ті реальні зміни у собі і мотивація для поширення, як знань, іншим. Саме знання допомагають багатьом відмовитися від негативних дій, саме вони мотивують кожного очиститися від суспільної брехні в їх законах, ідеологіях, в їх розпорядчих вказівках, очиститися від насадженої нам моралі, етики, норм поведінки, гнилої паперової статусності. Бо саме громадянством вони зафіксували нашу приналежність без нашої згоди до тих, чи інших держав. І таких махінацій так багато, що в них розчинилися роди, зникли і їх енергетичні джерела, як мали у собі ті позитивні енергії, які кожному родичу давали можливість брати в них при потребі саме такі, щоб можна було вийти з полону негативних енергій, вийти з помилок, відійти від лицемірства, порівняння, осуду...

На дії справедливості досить зле вибухає в емоціях значна частина людства і не кожен здатен витримувати цей тиск, ті залякування, щоб з гідністю бути готовим до певної жертовності тим, без чого ми можемо обходитися. Хоча досить значна частина погоджується з тим, що людство все ж має взаємодіяти на основах справедливості інакше плодима брехня, зло знищить таку істоту, яка має чоловіка наймення.

А от дія доброти піднімає духом дарувальника, надавача допомоги, то так і злих, бо їм приємно приймати такі дії безоплатно і без зобов'язань оплачувати, чи відпрацьовувати. Досить гарно діє доброта на всіх і тому вона так легко допомагає творцям доброти з'єднуватися зі всесвітніми потоками позитивних енергій, які уже спільно здатні змінювати на краще багатьох учасників життя. Тут таємниці нема, коли ми про істину говоримо з іншими, то самі в діях маємо бути справедливими; коли ми чекаємо любові від когось, то самі маємо вміти любити і всі дії наші мають бути наповнені любов'ю; коли ми очікуємо чесності, то самі маємо бути щирими; коли ми очікуємо від інших справедливості, то самі маємо жити по совісті. Так має бути завжди і у всьому.

Тому починаймо всі вчитися жити саме так і тоді жити буде легше, тоді й життя буде в радість. Навчаймося самі, шукаймо вчителів і в цьому вам допоможуть такі крилаті слова Артура Уорда: "Опосередкований вчитель викладає. Хороший вчитель пояснює. Видатний вчитель показує. Великий вчитель надихає."

А ми додамо, що тільки ті, хто навчається все життя, то в того є можливості когось вчити. І тому ті, в кого розкрився талант ним самим, чи з допомогою батьків, то таким і в

школу суспільну нема потреби ходити, бо він уже спеціаліст і буде з кожним роком покращувати вміння свої. Талант не заховати, та коли нехтують ним, коли талановитими нехтують, чи зневажають публічно, то подеколи психічно ламаються такі. Та все ж талановиті не зупиняються у навчанні – вони навчаються і на помилках своїх, вони навчаються і в інших і вони у житті на своєму місці.

Сумно, що ми вже так наповнені самі і наповнюємо й далі свої життєві простори негативними енергіями, які не покращують умови життя, а якраз є їх руйнівниками. ДИ-Я-ВОЛ означає по змісту слова в цих частинах - друга - моя - воля, тобто, це зафіксована іншими і інколи нами такі дії, яких ми соромимося, чи вони є причиною докорів сумління. Однак ми часто байдужі, чи безвідповідальні і тому ці дії нашого еґо, нашого ума, нашого диявола оправдовуємо, щоб засвідчити свою безпорадність, свою духовну неміч, однак часто проявляємо злорадство, коли ми вдало щось вкрали, чи кбогось обманули і потім так безневинно вказуємо, що це нас диявол попутав. Дія диявола є дієюю лиш тоді, коли ми самі чинимо гріхи-помилки свої і саме дієюю такою приєднуємося до потоків негативних енергій і тоді буває, що диявол становить нас в таку ситуацію, що ми і далі у спокушенні умом своїм ці енергії допускаємо у своє нещасне життя. Так є, коли ми Духом є не міцні і не є в стані бдіння за своїми думками, словами і вчинками, то тоді ми мимовільними є учасниками дій нехороших і так підпадаємо під вплив енергій негативних, тобто того диявола всесвітнього. Так силу він велику має, бо послідовників і прихильників у нього, зокрема, в середовищі людства, треба визнати, що вже чимала частина спільноти. Практично кожен може відійти з під впливу диявола. Декому потрібен духівник, вчитель духовний. На жаль людство так духовно збідніло, що не має можливості створити умов, щоб серед нас появилися оці святі духівники, старці. Саме над своїм очищенням при житті ми маємо очистити свої життя від попередніх помилок і навчитися у бдінні не повторювати їх, а потім почати вчитися жити справедливо зі всіма, хто має у собі життя. Другим кроком має бути наша доброта. Саме на цих якостях і виростає та любов свята. Правда, рідко хто здатен за життя вирости Духом і Душею через свідомий ум в стан Любові. Тому держаймо, пробуймо, навчаймося цим якостям життя і тоді це будуть умови для наших нащадків жити з благоговінням і бути активними, свідомими учасниками, яких можна уже назвати дітьми Творця Всесвіту цього...

Узріє той, хто сам при житті прийме стан любові. Іншим не відкриється ця істинна суть Творця, як і суть Духа святого. Це не просто. А це порівняння до еґо-ви є богохульством і життю протирічить. Нема серед живих, хто це здатен засвідчувати... Шкода, що ось так відводять людство від Великого Промислу Творця і нехтують основою життя - святим Духом. Бо це путь до ще глибшого і ширшого падіння л-юдини. Погано, що ми втратили стан чоловіка у тому праобразі й подобі, в якому появилися у цьому світі життя. Знав Творець, знає і Дух святий, та дає і, навіть допомагають тим, хто в митарствах себе наближає до путі істинного свого покликання життям у цю мить, на цю планету...

Досить Мудро і життєво, бо зробити хоча би перший крок кожному можливо. Однак, коли ми вийдемо на ту путь, чи напрямок, який приведе на путь до-скона-лос -ті, то це путь мізерний і він лишає сліди слабенькі, коли ми в страху перед смертю (сконати готові), то ймовірність велика, що чіпляючись за життя ми спізнати здатні вигоду і користь, а не справедливість і любов. Досить значимо для нас застосовувати вірні слова. Хоча люди по такій навченості і правильно розуміють суть повчання, та щось їм буде важко пізнавати якості життя, пізнавати Духа святого, бо слово ж по суті оманливе. А в іншому дякую за вчительство, за спроби навчити повернутися умами до джерел життя істинних

Ми всі є Цілісність і меншою цілісністю видом-людством, як таким, але усі ми все таки дуже різні і кожен по своєму є унікалом. Ми своїми енергіями є присутні у всьому, як і все в кожному із нас. Так визнали і вчені, сказавши, що людина носить всі хвороби у собі і лиш маленький поштовх, чи умови дають проявитися в нашій тілі. Це було для прикладу, але

подібність є у всьому, як проявлення того, чи іншого набору енергій життя, в якому одне знакове покликання – рости і розвиватися духовно не залежно від нашої різності рівня, не залежно від вихованості, не залежно від наявності, чи відсутності грошей, не залежно від стану здоров'я і можливостей, не залежно від бажань, чи певних обмежень. Ми єдині у цій єдності, яку називаємо Цілісністю. Ми всі є в ній і вона вміщає кожного.

Одні брешуть, лицемірять, гніваються, злобляться і жорстокими стають. Так, вони досягають в середовищі спільноти успіхів, можуть впливати на інших людей, керувати так, як саме їм хочеться...

Інші шукають способів і методів, щоб вчитися бути творцями доброти, щастя і любові. Це люди, які відчули потребу в цьому, це дії від їх світлих душ, від того позитиву, який вони мають можливості творити в умиротворенні і спокої

Та не залежно від такої полярності, кожен, з ким ми стикаємось у своєму житті є по факту нам необхідний і такі зустрічі не є випадковими – одні нас вчать життю, інші створюють проблеми, щоб ми вчилися самі життю радіти. Це допомагає нам щось краще зрозуміти, чи розширити власне розуміння якихось життєвих ситуацій, або відмовитися від певних мрій-бажань. Та все щоб не трапилося з нами у житті, то це завжди є єдиним і вірним із усього можливого, що могло б статися з нами і саме таким способом і в тій певній компанії, чи ситуації. Бо все проявилось наяву саме так, до чого нас вело наше життя, наш спосіб поведінки в залежності того, чим ми на той час наповнені і здатні себе проявити – це може бутирезультат нашого ума в розрахунках очікуваннях, або крах мрій і надій; це може бути прислане нам зі Всесвітніх потоків, щоб ми з можливостей іншим понесли цю щиру доброту. Так, ми мали ці зерна у собі. Можливо це вже були ростки, чи й зрілі зерна, які готові для засіву, та чекали сівача. З досвіду скажу про цю дію гармонійну зі Всесвітом, що навіть дрібненькі деталі викликають у нас чимало позитивних емоцій і вони енергіями поширюються повсюди, а ми в такому стані дякуємо Отцю-Творцю-святому Духові. А ми думали інколи про інші результати, а тут наяву проявляється від внутрішнього нашого стану єства.

Все відбувається, чи стається єдиним можливим і потрібним чином лише для того, щоб кожен з нас зміг прожити і пережити своє життєве завдання в тій, чи іншій ситуації, щоб рухатися з цим досвідом далі в цьому житті, то так і в інших життях, навіть, коли вона кидає виклик суспільному укладу дій, чи нашому розумінню неспокійного ума, то так і нашому Я. Ми не маємо спокою ні в повсякденній суєті, ні навіть під час сну – з нами постійно щось діється, ми завжди до чогось проявляємо інтерес. Тому в кожен момент, у якому щось мимо волі нашої зароджується, то це найбільш слухний момент у цій же знаковій повчальній ситуації і саме так - ні раніше, ні пізніше. Деколи ми готуємося до зустрічі, до розмови, до спільних дій в пізнанні чогось нового, чи щоб відновити старе, то воно доповнюється чимось новим, або трапляються перешкоди – і в результаті перегода ми завжди будемо задоволені. Так все просто, що в таких пошуках себе і свого Я, напрошується висновок : відсторонись і подивись на все зі сторони і все одно так відбудеться, чи станеться. Ми починаємо прозрівати.

Ось чому, отримавши якийсь досвід, - необхідно відразу ж його усвідомлено зрозуміти і відпустити те, що не співпадає з теперішнім уявленням про себе, то до нас приходить полегшення, радість і навіть напрошується бажання подякувати Всесвіту. Ми в натхненні і готові гори рухати. Хочеться доброту творити і хочеться цей досвід комусь розказати, бо в нас стільки енергії що в нас море нових бажань, нових мрій про себе і про увесь світ.

Ми можемо!!! Ми потрібні близьким і далеким, ми затребувані! І іншого бажання нема, щоб порівнювати себе з кимось, чи бути кращим за когось, бо є повне умиротворення від стану, що ти вільний, щасливий, наповнений любов'ю і є частиною цього божественного візерунку Життя тут на Землі і у Всесвіті!...

Так, ми можемо, і поки життя в нас бурлить, то здатні кожен себе змінити, почавши змінюватися на краще щомиті в думці, слові, дії і до нас тоді прийде розуміння усвідомленої доброти, почавши допомогою, даруванням, щирістю і навчаючись самому приймати такі дари від Людей, від БОГА. Налаштуємо себе на це і укріплюймо бажаннями з потреби;

якщо не я, то хто? І хай це розуміння керує нашим умом і руками. Знаймо істину святу, що ми потрібні світу. Знаймо й те, що ми живі, завдяки Всесвіту. Ми пов'язані енергетично між собою. Пробуджуймося умами, то й Душа відгукнеться і ми визріємо для великої любові.

Даруймо своє тепло Душі, турботу з мудрого ума, посмішку милу і будь які подарунки, то прийде справжнє почуття у збільшеному наповненні позитивними енергіями, та фізичними можливостями.

Ствердимо, що світ досить таки вміло влаштований і нам би лиш у спогляданнях вчитися життю, розвиваючи свої можливості. А наявне зло, про яке ми засвідчуємо щодня мало початок, то має і кінець. Ми його наявність ігноруємо, приховуємо лицемірно, а деколи боремося проти нього, витрачаючи творящі енергії, а воно все ж є. Так, ми усі, нібито, і не дурні, щоб скласти руки на грудях і чекати апокаліпсису, але й вибирати розумно не навчені, і знань, як таких нема, щоб мотивувати людство для створення благоприємних умов.

Всі ці наші дописи з думок і в цих словах є для тих, хто шукає подібних, які є по цілому світу для єднання і спілкування, щоб саме на ниві духовних стяжань відсіяти зерно від плевел.

Ось чому пошук істини паралельно зі змінами своєї поведінки формує і нове бачення світу і себе. Новий світогляд має у собі зрілу думку і вона спонукає нас до устремлінь, до бажання діяти, до відповідальності.

Такий же шлях проходять і ті, хто ще приймає зло, як стиль життя. Саме так у Замислі Творця передбачено, щоб всі мали найліпші можливості з наявного і того, що може відбутися (Він же знав і знає і буде знати). Тому суть життя у вмінні сприймати світ нами таким. Який і як сприймаємо ми, а також і сам процес прийняття з подякою за наявне життя.

Пізнання суті добра і зла, усвідомлення їх необхідності саме в таких проявах тим, чи іншим учасникам життя, як і саме в той час і є оптимальними найліпшими умовами з можливих. Це і є смиренності суть для нашого ума. який виводить нас із суєти і навіть цим полегшує умови життя, виводить зі стану боротьби, яка в основі є умовою наявності цього цілого життя, цієї Цілісності Всесвіту.

МОЖЛИВОСТІ

Можливості є здатність людини при здоров'ї і умі, при знаннях і навичках творити щось з потреб для себе. Чи для потреб іншим то так і для здійснення мети. Можливості визначають кінцевий результат. А здатність є при наявних задатках, схильностях, таланті творити щось таке, що дає заспокоєння для ества, що додає радості в емоціях і вчинках, як можливість передавати енергії радості іншим. Тому ми маємо свідомо застосовувати талант і постійно відшліфовувати нові й нові грані його в житті. Так, це будуть спроби, можливо будуть і помилки, та це все і буде наш досвід, бо маючи талант, який нас водить так, щоб ми творили щастя навкруги своєю присутністю, своєю працею і вмінням не повторювати тих же помилок. Кожному при зачатті дається доля, дається талант, даються і ті матеріальні статки на все життя, і саме такі, які даватимуть можливості, виходячи з того, чи ми на своєму місці, чи тримаємося того стрижня, що в нас Душею утримується він долею. Тоді ми здатності і можливості розширювати здатні і в цьому вся суть покликання життям кожного із нас у цей край, у це середовище саме таких людей, де ми можемо проявити себе сповна. Про це засвідчує наше щасливе сприйняття усіх в позитивних проявах, бо щасливий і бачить ту любов, і радість, і доброту, і щирість в інших.

Та все ж бути присутнім поряд таких лишає спомини тієї щирості і теплоти, як і спостереження є лиш інформативною стороною в ситуаціях таких. Добре є, коли ми прийняли ці енергії в себе, бо це перший крок до пізнання, до пошуку можливостей у собі, щоб бути таким і собі, бо тут ми узріли цю потребу для розкриття можливостей нових. Таке прийняття відкриває наше ество для прийняття знань і ми починаємо шукати, ми починаємо навчатись, роблячи спроби і цим відкриваємося світу і відкриваємо істинного себе, бо це явні зміни, бо це бачення нове, яке засвідчує про відкриття. В такому стані ми вже усвідомлюємо

деякі дії негативні і не робимо їх, бо це приводить до роздвоєння у собі, а ми вже усвідомлювати почали, що ми є Цілісність з подібними, ми частина Всесвіту і він є своєю частиною у нашому єстві. Саме єдність додає нових розумінь, нових сил, збільшуючи можливості у творінні позитиву самим, відчуваючи дієву причетність діями такими до процесів у взаєминах з іншими. Ми вже є міркуючим єством і ми вже індивід мудрий, бо діємо з потреб, а не з бажань втіх і з тих зваб, які підмінюють суть радості й любові. Ми вже знаємо про свою причетність і ми вже здатні створювати умови для всіх тихо і в спокої у гармонії в собі і з іншими. Ось тут розкривається потенціал і розуміння, що життя це не робота тяжка, а в ній ми сприймаємо лиш те, що є потребою у житті. Тут виникають відчуття, що ми вільні в діях і хочемо цим поділитися з іншими в такий спосіб, як гра, а не примус і те виснаження, чи роздвоєння у собі при виборі. Ми вже впевнені в своїх можливостях бути милостивим, милосердним, добрим, бо бачимо зміни на краще у своїх діях відчуваємо ці зміни і це відчуття творить з нами диво. Ось такі дії додають нам приємних відчуттів, задоволення, радисть, а це нове наше наповнення енергетичне. Ми живчик, ми активні, ми отримали натхнення жити і любити. Ми здатні до таких дій, ми можемо і це формує новий життєвий стиль, нову поведінку і відповідальність свою перед іншими. До нас приходить осяяння, прозріння і можливості нові, бо ми узріли осмисленість в житті.

Не люблячий праці, чи професії своєї, буде втомлюватися частіше. Та і в житті такий стає байдужим. Тому байдужий, зневірений таких можливостей не має, бо він до дій себе не мотивує. Байдужість, зневіра – це своєрідний замок і ми закрилися у собі, відсторонилися від інших, світу, природи, Всесвіту. Ми зупинилися, ми ходячі мерці, бо все інше росте, розвивається, а ми з якихось причин відмовилися приймати життя, а воно ж бо є наш стимул, смак, наші творчі дії. Такі шкодять собі і енергіям всесвітнім. Нібито є присутнім, та що він собою несе? Ця відстороненість умисна і вона є негативна. Це звичайний пустицвіт, бо не лишає після себе слід, не лишає енергій життя і цим подібний до злодія, бо бере енергії життя, а про створення нових не дбає. Тому не зневірюймося, не вводьмо себе умом в стан байдужості, бо це помилкові дії. Ми зупинити життя рішили, але ж і далі продовжуємо в нього брати енергії для життя. То ми в такому психічному стані не чоловік і, навіть, не людина. Ми небезпечна пухлина, яка може бути доброякісною і злоякісною. Так, байдужий готовий смерть прийняти, а чого ж життя відмовився приймати? То хай знають такі, що люблячі життя теж смерті не бояться, але їх енергії любові і байдужим життя дали. Хіба легко їм оминати ці стовпи байдужі? Ніби і людина, та де вона цю любов свою згубила? Хай це буде для розуміння таким, хто відсторонитися захотів, то хай повертається до активного життя, бо для цього у нього є можливості. Так, тимчасово заблукав, та таких чекають завжди, бо навіть злого сина чекають батьки, а Творець у своїй терпимості і милості теж таких підтримає, бо це є дієвий резерв тим, що вони здатні долучитися творити позитив.

Є серед нас і такі, які люблять жити. Жити, беручи енергії життя, але не творять такі нових. Це наші мрійники, які в уяві своїй надіються на диво і вибудовують у фантазіях своїх лиш замки повітряні. Такі не створюють потужних енергетичних потоків і часто є, що це минається і той план забувається. Однак і фантазери є споживачами тих матеріальних надбань, над створенням яких працювали інші. Так, і в них є можливості лишати по собі позитивні сліди, та по суті з таких виростають лиш споживачі. Так, частина людей загубила знання про життя, частина вже зневірилася у своїх можливостях. Саме з середовища таких формується той психічний стан окремої людини, то так він утверджується в значній частині спільноти.

Тому інституція, чи ідеологія споживача привчає до покори і найменші зміни в наданні певних пільг, чи допомог виростає в страх за життя, викликає озлобленість, або, найперш за все такі приймають цю узалежненість ще з більшою покорою, розуміючи цю ідеологію приниження, гноблення уже як долю, як данність.

Це погано, бо за данністю лежить ідеологія гріха, а по суті так воно і є, бо саме таким ставленням до життя ми стаємо продукувати негативні дії і вони підтягують нас і сім'ю до потоків негативних енергій, з яких нам уже важко вийти. Та знаймо люди всі, що кожен отримує рівні можливості для духовного зростання; знаймо і те, що кожен є уже на різних рівнях духовного розвитку і тому ми бачимо цю соціальну нерівність. Так от зміни на краще

дають прорив, бо нам тоді у поміч є ті потоки позитивних енергій, які прийняли нашу краплю-потугу-спробу до творіння якостей життя.

Однак можливості є, коли ми ось так зрозуміємо суть нашого такого способу життя. Так, байдужі мовчать, а інші несуть до всіх свої уявлення про умови кращі у житті. Можливо, вони цим зрушують думки до дій тим, хто вміє з них при житті прекрасні речі творити.

Як же нам поправити ці перекоси серед людської спільноти? Ми мовчки прийняли умови рабства, до якого більшістю тягнулися – хотіли бути безвідповідальними за все в життєвих просторах своїх і цим створили умови для корисливців, вони стали керувати всіма. А тепер ми ви-(за)ховані від істинних джерел життя, тобто таке виховання все ж не зробило спільнотою однополюсною, з однаковими міркуваннями, з однаковим сприйняттям всього, що є в житті і тому не всі люди приймають на ура ці ідеології, релігії, партії, статuti, канони, закони. Можливо саме такі розмірковування допоможуть тим, з середовища зневірених, байдужих, мрійників долучитися до тих, хто своїми життями творять умови такого життя і саме ті якості його, які ваблять все таки кожного. Кожен хоче щасливо жити і ніхто їм цього не заборонить, та щоб саме так жити, то ми маємо умови життя змінити собі. По трошки, по чуть-чуть і процес зрушить. Довіряймося собі і прийдуть у поміч нам позитивні енергії всесвітні. Це ясно, бо люди часто і безвтішно намагаються меншістю своєю бути остаточними рабовласниками для собі подібних; намагаються маніпулювати їх умами, та не вдається порушити Великий Замисел Творця (Ві-Зи-Т).

Нам не подобається робота чиновників і їх не розуміння суті життя, бо без творців і вони стануть біля порожнього корита. Так, нам всім потрібно вчитися жити і жити творчо, щоб у цьому відчутти те благо, яке кожного стимулюватиме до позитивних дій. Начальник без працівників є лиш фантик, яким і жопу не витреш. Пустота енергетична в них, бо корисливість і бажання жити за рахунок інших привела їх в категорію злодіячів. Вони є організаторами проблем, негараздів, криз, війн, бо і тут для них є можливості наживатися, маючи інтерес, то і легко стають на путь зради. Якби такими були безвідповідальними усі, як політики і чиновники, то не засіяними ниви були, ніхто не носив би сіна в ясла, ніхто б не виготовляв цеглу і трактори... Лиш демагогія замінила би здоровий глузд, бо саме чиновники своїми ідеологіями зруйнували школу життя, школу по підготовці умов у вибудові гармонійних взаємин між усіма, підготовці умов розуміння відповідальності людини в цьому кругооббігу енергій, щоб саме так шукати способи мотивувати до розширення можливостей у кожного бути творцем всіх благ і навчити з ними жити в радості і в любові. Війни нам не потрібні, не потрібні нам і ті умови, які наплodжують зло, незадоволення, жорстокість в наших умах і в наших діях. Та саме політики і чиновники, які себе вважають батьками націй, а по факту є такими “творцями” мерзенних суспільних страждань.

Не можемо ми по суті бути суддями їм, бо лиш совість їх колись покаже їх злодіяння так, що вони захочуть добровільно змінити свою поведінку, свої взаємини з іншими. Навіть, коли ми у бідах, негараздах своїх звинувачуємо інших, то така наша дія йде зі стану зла і тоді у нас уже нема нічого святого, не буде спокою у собі, не буде спокою і на Землі, якщо таких чогось більше. Бо правда в тому, що в певній дії, ситуації, зустрічі ми зустрічаємося зовсім не випадково і, будучи мудрим чоловіком, то ми питаємо суцього у собі: “Для чого це відбулося, що Творець хоче нам повідомити? Щоб від більшої глупоти оберегти, чи від чогось негативного застерегти, або таким способом навчити?” Тобто ми маємо самі знайти відповідь: “Що привело на це місце і в певний час, яка наша поведінка спровокувала конфлікт?”

Ось так навчаючись умом жити серед собі подібних, то проходимо активне очищення всього ества від негативних енергій і цим відкриваємо свою Душу для отримання потрібних знань зі Всесвіту практично на кожную мить життя. Ми тоді навчимося дякувати таким учасникам, дякувати святому Духу, дякувати собі за все хороше і за те, що тривожить, чи нервує нас у житті. Ви самі помітите такі зміни у собі і таких ситуацій неприємних поменшає у рази; побачите те, як якісно зміняться взаємини з собі подібними, з природою.

Будьмо в бдінні! Бо наші слова, міміка, емоції, інтонація звуку є частиною наших дій і вони засвідчують усім про нашу суть і про наш стан культури при взаєминах з іншими. Зовнішність завжди проявляє наші умови життя, а трагічні і поготів. Та ще так яскраво показує смуток, зморшки й чорноту, чи то потом омиває, то і без дзеркала визначати можемо і бачимо на собі дію нашого єства. Тоді й ум стривожений цим неприйняттям в життя дій поганих, ніби мотивуючи нас до позитивних змін. А от докори сумління, біду, чи радість в істині ми спостерігаємо в очах інших, які віддзеркалюють стан Душі. Як щирість і доброта віддзеркалює наш розуміючий ум, як теплота і повнота її засвідчує наявність любові, яка може при потребі проявитися у будь якій позитивній дії.

Цікава ця така наука, цікаві ці знання при застосуванні, бо саме результат мотивує кожного до пошуків, до творення таких умов в оточуючому середовищі, які радують тихенько нас, підносячи духом все єство. Так, це пошуки себе, це пізнання своїх можливостей.

Людство сьогодні написало чимало трактатів про те, що людина цар природи; що вона вінець еволюції природної; що вона формує своє життя і життя для всього живого. Це не так, хоча спроби є і вони в більшості випадків завершуються погіршенням тієї поміркованої Цілісності Всесвіту. Багато не здатні відповісти собі і іншим: “чого так багато зла, користі, хитрості, хвороб, жорстокості, насилля, вбивств, криз на сьогодні? Чого ми маємо стільки сиріт, чого маємо стільки бездомних, чого маємо стільки голодних при таких величезних ресурсах?” Такі, чи подібні питання піднімали багато просвітителів; над цим працюють філософи, психологи, духівники і цілі інституції, велика кількість різноманітних релігійних традицій, та світ не став кращим, а навпаки засвідчує про свій духовний занепад. Ми, навіть, не маємо спільної ідеології для всього людства по відновленню забутих істин життя. Суспільні партійні ідеології, як і релігійні традиції лиш позиціонують себе, як такі, що дбають про духовний-психічний стан людства, але є лиш учасниками для приниження ролі всіх учасників життя, в тому числі і людини. Уже визріла потреба для нової об’єднавчої гуманної, соціальної і гармонійної ідеології. Вони у неписаній змові з державами утримують соціальну напругу страхом, рабською покорою. Християнство, буддизм, як і інші ці новітні ідеології не відповідають тій ролі, яку вони мали при зародженні. Ми навіть не окреслили для загальності ту роль ума і його знарядь – мозку, органів сприйняття і тих мотиваційних дій на основі вивчення, узагальнень, аналізу і напрацювання методів навчати кожного основам того, як можна направити роботу ума, як свідомого центру в діяльності єства.

Ми не заперечимо, що розвиток все таки є, бо рух енергій нам практично не підвладний і нами не керований, та розвиток все таки не на позитивних засадничих основах, а на тій користі з позиції “Я”, його бажань у тих звабах, які ведуть всіх і кожного зокрема до духовної і психічної деградації. Це можна стверджувати, бо є види живих істот, які саме своїми життями витримали ці тисячоліття в тій єдності нашої спільної Цілісності. Це, зокрема бджоли, мурашки, деякі птахи, тварини. Є окремі індивіди і в середовищі спільноти, але це навіть не та критична маса, яка здатна змінити цей вектор занепаду.

А це сталося в результаті такого виокремлення людства, як одного з учасників життя з тими задатками і такими можливостями керувати всіма процесами життя на Землі. Це процес зародження в нас такої вірусної хвороби, яка названа нами егоїзмом. Оце те інколи обумовлюване “Я”, яким ми відірвали себе від Цілісності.

Ми не першовідкривач у спробах відновити істинні джерела позитивних енергій. Однак, кожен може бачити себе і вже з цього бачення може мотивувати себе до дій. Ми написали “може”, та чи багато зможуть вийти зі звичних умов, чи багато можуть зі знаючих на сто процентів впевнено вибудувати кожному той окремий путь духовного зростання. Ні і ні. Бо навіть ми, батьки не навчені і не маємо устремління розпізнати у своїй дитині задатки, чи ознаки таланту до певної професії, розпізнати здатність дитини вибудовувати свій стиль життя з яким вона приходить у цей світ. Ми навіть не задумуємося над тим, чого один із нас чудовий організатор, але не токарь, чи навпаки; інший вміло грає на скрипці, а на барабані ні. Починаймо уже ми цими пізнаннями займатися, то будуть і результати хороші.

То чи є для цього у нас, кожного, такі можливості? Звісно, що є. От коли маса людства зрозуміє це і почнуться зміни мінімальні, то вийдуть з їх числа нові вчителі-месії, чи старці-

духівники. Однак не маємо того умиротворення, чи вміння смиряти своє єство, бо ми загорілися цією думкою, цим бажанням і не розуміємо, що процес почався, і що в очікуванні дива, ми маємо інколи зупинитися, коли щось не визріває. Ми так не розуміємо цей період зупинки, як можливість переосмислення, щоб перегода продовжити іти до чогось. Така здатність так присутня в мудрих.

Тому ми неодноразово наголошуємо, що можливості все таки є. І саме можливості дають багатьом бачити ті орієнтири при наявному бажанні шукати ті джерела енергій, які даватимуть нові можливості жити, як і належить чоловіку – вільно, справедливо, творячи доброту і пізнаючи любов святу. Держаймо!

І Н Т Е Р Е С И

Інтерес має у собі мотиваційну основу до тих, чи інших дій. Сама зацікавленість часто появляється з наших мрій, надій, для яких у нас поки що нема можливості здійснити як таких. Це уже формує певні напрямки у конкретизованих бажаннях і методах, способах, завдяки яким ми в кінці і здатні їх зробити реальністю, або на цьому проміжку зламатися психічно, чи самі умови відстороняють нас при реалізації цих бажань. Тому мотиваційні думки і дії шукають часто осмисленість цих бажань, бо інтерес, як і життя в цілому завжди своїми думками і бажаннями біжать в майбуття. Тобто цей процес передбачає нові умови, нові перспективи.

Тому ми часто у здобуванні ресурсів матеріальних і не залежно від того, чи вони є з потреб, чи то є в надлишок ідемо на порушення духовних настанов і на порушення сімейних устоїв, і на порушення суспільних законів. Так, здобування матеріалів, грошей для реалізації свого інтересу вимагає великої затрати фізичних сил, вимагає лицемірства і тому думка може з часом забутись, відійти на другий план, а то і взагалі позбудемося зацікавленості в ній.

Думка – це теж енергетична потуга і вона приходить у життя не випадково. Ми всі проходимо цей досвід, коли є певна думка і ми проявили зацікавленість, то в цьому бажанні починаються нові думки, образи, а потім і дії. Та якщо ми не проявимо бажання розширювати їх, то такі міркування, як і сама реалізація припиняться, бо у нас зникне бажання займатися даною думкою. Хай ми й знаємо про потребу цю думку завершити; знаємо і те, що вони не потребують великих затрат, не потребують і часу. Та якщо зникає бажання, то зникне й думка, як така. Так, ум здатен збільшувати енергії для реалізації думки і, нібито, здатен керувати нею, своїми бажаннями і строками, але ж і це потребує бажання, щоб тримати на контролі, щоб витримувати черговість дій, чи діяти в порядку появи можливостей. Варіантів багато. Та й сам інтерес був доцільним саме в ту мить появи думки, яка в подальшому може стати не актуальною, не потрібною взагалі.

Прозрівші, усвідомлені приймають цілісність життя і все в ньому, як єдино можливим і закінченим у їх сприйнятті всього того, що ми називаємо благополуччя, кризи і так далі. Тобто Цілісність їх прийме теж відповідно. Людська спільнота досить кострубата у висловах, в ділах і багато так безневинно пошкоджують енергетичні потоки, коли за прапор віддають життя, коли заради справедливості, чи с-во-боди проливають щорічно так багато сліз і крові. Мабуть не менше ніж при гніві, ненависті, чи при лицемірстві в намаганнях до-ся-гнути посад, чи користі.

Не треба дифіраблів словесних, бо найменший порух нами енергіями негативу, чи позитиву уже потічком потік у всезагальні річки, океани. Тільки Цілісність приймає і любов, бо вона оберігає тих, хто творить якості життя; тільки цілісність приймає грішників, бо вони теж несуть життя і ті умови, які забезпечують рух, чи є стимуляторами до позитивних змін.

Недарма мудрість гласить: “Дякуй за хороше й зле” – за зле, що спонукало до активності, вивело з марноти, чи байдужості; за хороше, що кличе до нових здобутків у тому радісному натхненні і пізнанні. Маємо розуміти, що найменша зупинка в таких прозріннях, чи виходах на нові можливості знову окутує наш ум цією рутиною і ми вже узалежненні в таких намаганнях, стараючись з усіх сил зберегти новий статус, новий світогляд, бо це якраз і є новий вид рабства, новий вид залежності від умов, від спільноти.

Багато ходять в доми молитви в будь якій релігійній традиції, та не всі там пізнають суть світу цього; всі вчаться в школах двадцять років, та лиш одиницям ці знання знадобляться у житті; не всім потрібно бути прихильниками, чи послідовниками буддизму, християнства, демократії, чи комунізму. Такі суспільні потуги долучити до певного шаблону всіх вилізають боком у тих же кризах, війнах, епідеміях. Людям, як частині всієї Природи, Цілісності енергетичної не вдається змінити той Замисел, який більш менш при розумінні дозволяє зберігати певну рівновагу.

Саме з такого розуміння і осмисленості полегшується фізичне, розумове навантаження; ми перестаємо боятися різних проблем, невдач... і тоді вивільнені енергії у єстві приводять нас до вибудови, чи відновлення своєї сутності – судь-ба. Мабуть не просто так Творцем передбачено було саме така поведінка кожного, окремої країни, нації. Так, це програма дій, це той період життя в роках, це ті надбання, які нас веселять, це ті підказки в промахах. Це новий інтерес до всіх процесів у доккілі. Возрадується чудак!

Саме так діє зрілий наш ум. Він є творцем, оберігачем цієї цілісності великого ЖИТТЯ. Ми не маємо права так судити про світ і про людство, бо Цілісність їх і є тією вершиною їх можливостей для співіснування. Однак, коли ми наполегливо пропонуємо саме таку позицію спостереження за ними і вносимо своє бачення, то і ми є праві у цьому, бо це ми бачимо так саме з тієї здатності, яка уже є в нас. Наявність усього того, що люди сприймають в окремоті, чи то певною частиною спільноти є тим зрілим фактом, як найкращим результатом у цій Цілісності на дану мить, як і те що відбулося в минулому, як і те, у що ми ввійдемо через мить, через роки.

Так це є та доля-програма з Великого Замислу Творця. Однак визнаймо, що цей Замисел є найбільш придатний у всій наповненості щирістю, добротою, милістю, любов'ю, гнівом, лицемірством, війною, як оптимальний варіант для збереження Цілісності Всесвіту, для збереження Життя. Вона мінлива, текуча, та наповнена ця ріка всецілого життя саме краплями одиничними, які злиті в цей моноліт невидимий всієї Цілісності і це дає нам можливість в русі зустрічати перепони-греблі-загати, чи виходити в широчінь, стишуючи плин і в благодаті сприймати простори на землі і простори ті, які у висоті. Це є можливість очищення від каламуті-гріхів-помилки, щоб залишити осад на дні і там його переробить, відродить інший учасник життя – черв'як. Все в Цілісності взаємозв'язане, взаємоу залежене і саме так ми маємо приймати світ і розуміти свою участь в ній. Ми всі життями створені одне для одного і навіть не задумуємося, що ось так мудро в цьому, здавалось би, хаосі і множинності є певний порядок і певні правила поведінки-дій. Саме таке розуміння своєї участі і несе нам долю відповідальності кожною л-юдиною за свої думки, слова, вчинки, а вони можливі саме тоді, коли ми живі і тому маємо свідомо берегти ці основи БОГа-життя. В таких діях є запорука того, що людство має можливість винести у-роки з досвіду, щоб відстрочувати моменти війн, криз, катастроф.

Для такого розширеного сприйняття і прийняття своїм умом, ми не маємо збурювати себе і інших, а приймімо, як факт, що є зло, є й добро і саме їх взаємодія, чи навіть відсторонена присутність є умовою для росту і визрівання тих якостей, які і є тими умовами, що нас на Землі є мільярди. Ви помітили, що коли життєві процеси набирають негативу, жорстокості, брехні, зрад, то зменшується народжуваність; коли ми радісні і щасливі, то неусвідомлено впевнені в щасливому житті нащадків і тому мимовільно збільшуємо кількість ймовірних співтворців цих якостей.

Саме страх допоміг єднанню родів в племена, а потім в народи, нації. Ні одна емоція не має такої сили, як страх. Тому в страху і проходило єднання на всіх заготовлених програмах і умовах – лишень для виживання. Цей інстинкт любові до життя і дозволив увійти в уми людські страху. Тому такий мнимий страх винайшов інші слова для оправдання своїх дій, дій тільки перед самим собою, а керівники поблажливо прощали і карали. Нам би зрозуміти цю суть і з розумінням вийти з цих емоцій, умов, щоб почати творити якості життєві.

Окремо напишемо, що сьогодні основи справедливості забуті, а вони фундамент толерантних взаємин між людьми. Справедливість була і є вершиною, серцевиною і низом усіх взаємин чоловіка. Та прийшла пора, коли людство наплодило досить багато негативних

енергій і саме вони були умовою появи тих норм поведінки, яких мали дотримуватися усі. Не просто утримати всіх в межах цих норм, тому порушників визнавали винними і їх почали карати життям – око за око, а далі появилася прогалина, що людина не померла сама, а її позбавляли життя у розквіті років. Ось корені страху від собі подібних. Він був у природі, бо в ній ішла і йде постійна боротьба – видимо і невидимо. Тому ці норми оформлені, як закони. Якщо діями своїми виходить хтось за межі кола такого життя, що мало форми рабства, то таких карали. Саме такі норми, закони, приписи є наслідком наявного зла. Людина ж була до цих норм тисячоліттями і з цими законами живе. Про це споминається тими основами законів, які окреслили поведінку людини у спільноті саме Мойсеевими заповідями. Потреба в них уже витала у повітрі, якщо можна так фігулярно висловитися. Так закон, як і нові догми в традиціях релігійних з часом стали ярмом, гальмом у духовному зростанні.

Земля і природа перестала бути матір'ю і тим домом, де можна жити щасливо.

Була справедливість, доброта, любов і до нього, була вона і до появи Ісуса Христа, та саме життям своїм він сколихнув уми людські, запросивши відновити ці істини життя, вказавши вершину благодаті в любові святих, які були умовою щастя на Землі для всіх. Бо він розумів і знав Цілісність і тому дав таку мудру відповідь фарисеям: “Не чоловік для суботи, а субота для чоловіка.” Саме суспільні норми, суспільне намагання самоорганізувати спільноту, чи примусити її боятися були основою для новітнішого рабства. Так, багато знали про наслідки страху, рабства і тому були непримиренні, і вони підтримали Ісуса. А по факту це новий вид боротьби і нового зла. Це ж і людина, як частина цієї планети і всього на ній є в стані боротьби і саме бажання наші черезмірні є активно діючим джерелом зла. Людина поки що не здатна вийти з цих енергій негативних.

Все для людини – і етика і естетика, і мораль, і закони, і суботи, і празники шахтаря. Все, аби зайняти людські уми фальшивками, але не істинними джерелами життя. Істиною-правдою почалося життя і нею множитьсся і тому будь який прояв негативу є минулим і тимчасовим. Так є і в людині, так є і в Цілісності. Бо подібне тягнеться умом і Душею одне до одного і навіть у духовній зрілості ми шукаємо собі подібного, щоб посмакувати яблуком, чи заворожено схочемо послухати музику дощу, чи відчутти ласку доторку повітря

Коли ми навчимося у житті творити любов і доброту, то із життя в життя наші думки, слова, дії мотивуватимуть нас до активніших дій і осуд, лицемірство, користь, жорстокість самі по собі втратять інтерес в пошуках таких. Ми постійно стверджуватимемося у правильності свого путі. Ми почнемо відчувати допомогу позитивних енергій зі всесвітніх потоків, бо саме так вони і діють – ми відкрили свої душі і умом визріваємо, то це і є умова для залучення нас у ці благодатні потоки і саме їх маса витіснить енергії злі з наших життів.

Різні інтереси у людини і в різні періоди життя вони турбують наші уми, побуджуючи до дій, а є і той період у кожного із нас, коли ми шукаємо спокою і усамітнення. Хоча все це відносне, бо дія не є дією одного, як і усамітнення по суті і є тим другим, що задовольняє нас своєю присутністю відчувати компанію, яка влаштовує обох, яка надихає до дерзань нових.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Справедливість проявляється у волі дій і відповідальності за них. Справедливість є фундаментом, а любов вершиною будинку у взаєминах між людьми, при розмовах і діях у цій цілісній світобудові.

При прийнятті відчуттями й умом справедливості ми пізнаємо щирість, милість, доброту, радість життя. А при її відсутності ми відчуваємо біль, біль тілесну і біль психічну в докорах сумління, розчаруваннях, пригніченості, співчуттях, роздратованості, збайдужінні, скуті...

Перший гріх-помилка чоловіка сталася з часу нехтуванням ним справедливості у взаєминах з собі подібними і з природою. Другою помилкою уже не чоловіка, а л-юдини

стало те, що ми почали постійно нехтувати життям інших, намагаючись взяти від них побільше, прозапас із застосуванням сили, хитрощів. Третя помилка людини є в тому, що ми ввійшли життями у створені ж нами умови, коли ми нішу у житті зайняли не ту, в яку і куди ми би мали прийняти і бути творцями на все життя, живучи з потреб і в радості, але умови із зваб і користі ми забажали усі стати президентами. Ось ці три помилки основні, які змінили нашу суть, ту суть, яку дана була ізначально нам Творцем. Багато сьогодні кивають на ці умови, та їх творили наші предки, а сьогодні вже прийшов час що ми маємо змінювати їх і почати відновлювати давно забуті істини. Так, це процес усвідомлення, самонавіювання, спроб, досвіду і діяльних змін. Ці дії маємо починати з дієвого очищення від негативу в життєвих процесах – тих, які були в минулому і навіть в роду, а вже тепер бути в стані бдіння, щоб не плодити нових.

Людина отримала волю вибору між добром і злом, між любов'ю і байдужістю, між життям і смертю. А хіба Творець про це не знав? Знав, та саме таку можливість дав, щоб у життях вони вчилися бути творцями життя свого, своїх умов проживання на лоні природи під куполом небес. Саме справедливість, чесність, щирість, милість, доброта, і здатність їх творити, як і здатність із цього радіти і любити. Саме здатність допомагати безкорисно потребуючим, саме здатність не зазіхати на майно й життя інших, саме не лицемірити, не бути жорстоким, не сміти вбивати і стали тим іспитом кожному при житті. Завдяки яким ми дійсно отримували можливості, дійсно ми могли уже свідомо ці можливості реалізувати. Бо саме можливість не повторювати дій злих і не хороших давала можливість нам бути співтворцями тих якостей при житті, на яких тримаються основи всецілого життя.

Істину ми маємо розуміти, як здатність приймати все в житті, як би в ньому відбувалися будь які процеси, бо вони ідуть від Замислу Творця і не інакше. Так, події різні, та не різність є основою, а наша здатність ума й душі їх приймати як данність. Одна людина, чи то й чимала частина спільноти все ж не здатна впливати на БОГА так, та й практично дві людини не можуть бути однодумцями у всьому. Тому й порада є така: прийми від життя все так, як сприймає твій ум, тіло, відчуття і душа. Справедливість є лиш частиною істини, хоча й основною і лиш людство застосовує обумовленість цього слова, як правильність, як правду. Чому говорять люди, що правда, справедливість у кожного своя, бо своє є бачення, свої відчуття, свої інтереси. Хоча справедливість найближче знаходиться до джерел природнього і передбачає рівність у всьому і опір тим тілесним і фізичним болям, які дають відчуття дискомфорту, відчуття обманутості. Так, вона є певним стабілізатором для всіх енергій Всесвіту саме якісних сторін буття, але порушення цієї рівноваги провокує напруження однієї людини, чи частини спільноти, які є причинами незгод, гніву, жорстокості, бунтів, революцій, війн. Однак якість її є умовою гармонійних взаємин, які влаштовують здебільшого всіх.

Істина поряд з нами і вона є у кожному із нас з часу відчуття її, як потреби, як основи, як сенс самого життя, то лиш тоді вона у житті крокуватиме з нами завжди. Насиченість, задоволення, як стан радості, щастя дає відчувати здатність до творіння вільних і чесних дій, дає такі відчуття спроможності до дій, до можливості жити в стані блага з можливістю задіяти для створення таких умов для всіх. Такі люди світяться. Вони у всьому красиві і особливо у мудрості.

Так знаймо, знаймо люди всі, що доброта і любов з маленького стану справедливості здатні у наших життях виростати, бо вони саме так між собою взаємозв'язані і в них тоді така духовна міць і в них зберігається сама святість усього життя. Тож починаймо ці чесноти з цих якостей формувати, з чистоти взаємини свої від негативу очищати, а натомість у кожную дію свою вносити їх по маленькій крапельці.

ДОБРОТА

Дія доброти піднімає духом кожного із нас, то так і умиротворяє злих, бо і їм приємно приймати такі дії безоплатно і без зобов'язань оплачувати, чи відпрацьовувати. Досить

гарно діє доброта на всіх і тому вона так легко допомагає творцям доброти з'єднуватися зі всесвітніми потоками позитивних енергій, які уже спільно здатні змінювати на краще багатьох учасників життя. Тому доброта розширює можливості наші в пізнанні суті зла в наших проблемах, негараздах, хворобах, революціях, війнах, тобто в повсякденщині приземленій, то так і в суспільних протиборствах, зокрема, в релігійних і політичних протистояннях ідеологічних. Доброта мотивує нас, устремляє, спонукає до пошуку способів і методів жити в радості-благодаті.

Бо саме зі стану доброти кожен у собі здатен до дій милості, милосердя, як певну потребу допомогти добрим словом, чи дією прямою. Саме така здатність людини так сильно розкриває суть нашої подібності на Творця в його діях.

Друга сторона доброти є енергії зла у цій дуальності світу. То і ми подивимося на нього зі сторони для розуміння того, що і в нашому житті не раз самовільно, чи з активною нашою участю видно зло у різних його проявах. Бо саме бачення дає нам шанс переосмислити свою поведінку і цим ми матимемо умови для відновлення в наших діях позитиву. Бо ніяке зло, як і його дія в боротьбі з життям, чи за виживання, як і ті, хто організовує війни для певної користі, як і той гам чужим словом в патріотизмі, впливши в нього святу дію, як захист родини-батьківщини, кличуть до розгрому Москви, збільшуючи жорстокість і помсту не на організаторах, а на собі подібних. Зупинитися слід і хай організатори самі свої інтереси вирішують, а не чужими життями, не тими зламаними долями і нещасними сім'ями, де зневага йде в енергіях негативних перш за все на близьких і в зростанні агресії до готовності вбивати, або у психічному зломі знайти у цьому протиборстві смерть самому, коли корупція, несправедливість грає переможний марш над чеснотами людськими. Зрозуміймо люди всі, що наша доброта і любов здатна зберегти життя і всі можливості для гідного життя. А так кажуть десь із бліндажа фас і ми несемо тіла-життя і горе у сім'ю під кулі тих, хто отримав команду подібну. Не дарма є таке прислів'я, що пани лиш, ніби, сваряться, а в бідноті уже чуби тріщать і їх галас прихвостнів їх, чи по тихому на кладовище занести й не спішать. У держслужбовців (службовців сатанинських міністерств і установ) побори, які вже у всіх на язика, то так і ті військові збори, і ті гуманітарні фургони везуть, щоб купити патрони, щоб бліндаж збудувати – і все нібито для перемоги, та в результаті всьому приставляють ноги і вони вже в іншу сторону ідуть.

Та питання стоїть в тому: для якої перемоги і над ким? Десятий рік у цих краях смерть іншу смерть доганя, а ще ніхто не ворухнувся сказати, що життя головніше і мови нема, щоб вчити жити, вчити життя творити, вчити доброти, а лиш умови готують для паніки і суєти. А ще щоб вилікувати психіку людську після такої кабінетної розкладки, що смертю бродить по всіх містах і селах, по всіх вулицях і домівках, то на це піде більше ніж століття голоду, бідунів і тих нещасть, проблем, які такі війни спільноті залишать. Чого ми такі? А відповідь проста: ми самі в це погодилися зайти звабившись на блискучу блешню, а опинилися на крючку. Ніби плавниками ворухимо і бачимо, що при житті, та ниточка зла тягне в банку і на сковорідку гарячу, а з нею смерть, сирітки на два покоління.

Ми цю сторону маємо зрозуміти, зрозуміти всю небезпеку для життя у ній. Нам би вже давно не патріотизм формувати, а добротою всі дії наповняти. Бо в ній вся суть і зміст життя кожного в окремоті, то так і людства всього.

Ми часто з позиції добропорядності не реагуємо на злодіячів, на ганебні дії корупціонерів, хабарників, на бездарних начальників в армії, на виробництві, на нехлюйство при наданні послуг, на ту відсутність духовності в програмах ЗМІ, на тих сраколизів, які завдяки цьому є некомпетентними керівниками і дожилися ми до такого стану, що людство почало більше плодити негативних енергій в образах, обманах, у звичайному лицемірстві, у ліні і байдужості ніж скеровувати свої вміння на творіння духовних чеснот. Така тотальна зневага добропорядності, доброти, любові мала би турбувати багатьох, та саме відстороненість і відмова до творіння якостей життя зменшують наші устремління, наші можливості берегти і більш повно творити їх. Так, це активна позиція. Однак і байдужість людини, яку можна прирівняти в поведінці до рослин, дерев, чи інших учасників життя, чим вони не проявлять активності, не бажають боротися, воювати і цим є угодними БОГУ. Це є далекоглядність Цілісності, це є оптимізм у тому, що зберігаються основи життя. Ось так

просто чоловік живе і створює певні умови для життя. Тому умови, політики, закони даються чоловіку. Він збуджує енергії подібні у Всесвіті і вони разом діють у цій програмі. Тому чоловік даний Творцем на шостий день своїх творчих напрацювань і вже він почав продукувати лицемірство, держави, закони..., якими спартачив світ і життя своє довів до нікчемності.

Бідніє спільнота Духом, то скоро й матеріальна бідність прийде цими війнами, катаклізмами, голодом і цим розпочатим геноцидом людства, та і всього живого в природі. Таке нехлюйське ставлення до землі, води, лісів, та і до людей є умовами для масового зменшення чисельності спільноти, а особливо небезпечна тенденція в системі шкільного навчання – діти не мають мотивації вчитися, їх не навчають основ життя, не займається школа розвитком задатків і талантів в дітях. В нас нема вже й опосередкованих спеціалістів, то так і вчителів, яких готують держави. Діти самі читають застарілі книжки і т. д. Здібна дитина може за місяць два навчитися на курсах, чи з допомогою інтернету потрібній спеціальності більше ніж дає сьогодняшня школа з вузами. Ми до цього своєю відстороненістю від загального життя і в керівництво допустили хамів, злодіїв, зрадників.

Тому доброта і любов завжди має виростати зі справедливості, яка потребує тих енергій, які здатні протистояти таким негативним явищам, які сьогодні є на теренах планети, та ще й процвітають. Пропадемо ми від цього самозаспокоєння і самовідсторонення.

Нам би щастя творити на справедливості і доброті. А хіба так можна? Можна і для цього іще є можливості, та іще нема тієї достатньої енергії позитиву, і керівники цього не допускають, а нам би єднатися на низах і творити любов, справедливість і доброту. Тільки так ми здатні в умах розчинити це лицемірство, жорстокість, щоб мочою випустити в унітаз, а через тисячоліття з неї буде природний газ.

Та найдієвішою дією є те, що ми тим, хто злиться, чинить лицемірно даємо таким добро, бо саме конкретна дія в такому близькому контакті дає результат часто позитивний і ось тоді ми втрималися від негативу самі, та ще й злому даємо можливості обмірковувати дії свої і вже через певний час вони теж захочуть лишити доброту по собі. По самій природі ми всі носимо у собі частиночки добра і нашим сьогодняшнім завданням є те, щоб вийти з цієї світової кризи кожному, почавши готувати умови, щоб кожен, хоча би в малості, був причетним до творіння доброти. Це значимо і кожному є по силі. Декому слід відхилити свою гординю, чи стримати своє зло, а натомість у будь якій ситуації лишити добро.

Люди, будьмо добрими у собі, будьмо добрими до всіх, бо ми енергетично є подібними зі всім живим!

Так і доброта собою єднає сім'ю, село, міста, країни, світ, бо саме так діють енергії доброти і тому навколо добрих завжди тусуються їм подібні (люди, коти, рослини і дерева – лиш пильніше подивімося ми на це таке єднання). Тому усвідомлені з л-юдей завжди створюють ауру доброти і життя відбувається у них щасливіше і справи у них вирішуються легше, та і негатив у їх кола життя не приходить, бо там любов і доброта заповнила все і він не може, навіть, хитрощами сюди пролізти.

Хоча для вибудови хороших стосунків в сім'ях і нема, окрім традицій звичаєвих, чи родових. Та все є такі серед нас, які світяться добротою скрізь і ці енергії роздаровують усім, хто вміє їх приймати. Та все ж не просто їх берегти і інших навчати, чи ними послуговуватися в радості, чи при біді, бо не вчать цього сьогодні, та і доброта, нібито, не в моді. Ось тут би нам усім слід навчатися пізнавати себе, свої можливості і у гармонії зі всіма щасливі взаємини будувати зі знання, що справедливість і доброта усіх скеровує під крила любові й щастя.

Доброта, навіть, з одних рук, то це явна допомога життю, яке є таким великим і міць її як і вічність не має початку і кінця. Бо доброта по суті й змісту своїй є той чудовий стан молитви з собою, з людьми і Творцем. Тому то добрі дії наші іншим часто спонукають теж таких до щирих подяк і радості. А це вже молитви до БОГа і по факту усім, усім.

Тож такі дії з доброти в їх життєвій сукупності, засвідчують життєву Благодать, яку кожен з нас живих з приємністю готовий приймати. Саме так доброта у нас Душі відкриває і тоді ми здатні частіше інші якості у життя свої приймати, а також іншим їх дарувати віднині і у віки.

Вона є у кожного із нас і ми часто діємо з доброти, та все ж і її навчатися кожному слід, бо без неї ми не спізнаємо і любові. Так, любити когось є дар БОГа, щоб вміти любити наяву усіх і вся, бо це талант без меж, тому і нам це слід розуміти, що її ми теж можемо у когось навчитись, починаючи з дій доброти, бо вона є кожному посильною.

Можна бути сантехніком, учителем, лікарем, татом, та не у всіх є та якість життя, яку називають так просто – доброта. Тому поміркуймо, хоча би раз: на скільки би ми покращили умови для себе і цілого життя, коли би діяли з доброти.

Можливо, сьогодні дрібничка є вона, а якщо таких дрібничок уйма, то ми відкриємо в доброті ті дива і те, що з нами чудить ця доброта. Тому долучаймося усі до творення доброти. Яке це щастя люди добрі робити доброту собі й іншим, коли і дарувальником ти є, та коли і цю доброту приймаєш ти, бо теж від щастя готовий до неба летіти.

Добра дія енергетична завжди, бо приводить в дію тіло, ум і душу, лишає у житті свої сліди, які через роки побачать всі, або вона, як фейверк засвічує у радості ці відчуття й емоції. Бо ми енергіями цими роздаровуємо потребуємим без цілеспрямованості і зусиль, які можуть нас познайомити з гордине. Хоча пізнавшого дію доброти уже нічим у світі не спокусити.

Ось чому доброта такою постійною є, бо вона “харчується” любов’ю. Тому поєднання таке дає людині ті відчуття благодаті, відчуття щастя-радості. А стан щастя в кожному із нас і є той життєвий смисл, чи сенс, бо саме завдяки такому пізнанню ми і засвідчує усім, що обрали правильний путь, прийшовши із доброти у любов святу.

Тож починаймо кожного дня з добрих дій, то і життя щасливим буде. Цьому є підтвердження з років минулих, коли по совісті жили, шанували всі якості святі і саме за це у давнину предки одне одного називали добродіями, чи добродійками. Це не вигадка-міф, це так було наяву і по суті. Тобто, вони добродіями й були.

Саме наш стан щирості і доброти, як і дії хороші є тією молитвою, яка нібито безучасно прямує до Всевишнього і Він її приймає тихо і гідно. Бо часто ми молитву розуміємо, як читання вірша. Це не так, наш стан і наші діла є молитва свята. Тоді ми поряд з БОГом святим, тоді Він у нас... Слава Тобі, Отче-Творець-Дух святий, що ти з доброти достукуєшся до наших сердець, а ми тоді думками і діями уже поспішаємо до Тебе!

МИЛІСТЬ

“Чи готові ми бути опорою надійною для близьких?” – питаймо про це себе частіше, бо це і є життєва довіра до життя.

Як навчитися так жити, щоб усі свої гріхи-помилки, проблеми, біди, що були і є в ньому ось так просто забути, чи як навчитися жити так, щоб їх ми не робили при житті? Чи, може, хтось підкаже: “Де є така школа і де є такі вчителі, щоб навчали нас милості, милосердя, доброти..., щедрості, щирості і любові?”

Такі питання виникають у всіх при житті разів три. А є й частіше при вдалому виході з полоси невдач, інколи, коли біда не покидає нас тривалий час, а інколи ми є спостерігачами, коли інші є чудовими творцями цих якостей життя.

Такі ситуації, просвітлення, чи прозріння дає розуміння місії своєї і лиш частіше і частіше приходять осяяння такі і тоді, коли ми приймаємо їх зі щемом радості у дії свої. Та досить мала частина спільноти готова прийняти їх у життя свої для постійного застосування. Так, це будуть дієві зміни і саме так люди знаходять святого БОГа у собі і в інших.

Як добре вміти простити, погасити вогонь ворожнечі, дати собі і іншим час для розмірковувань, відійшовши в цю мить від суперечки, чи зупинитися від осуду, будучи лиш слухачем, чи його учасником; як добре своєчасно себе зупинити, коли хочеш себе оправдати, щоб не брехати, не хитрувати, чи безсоромно лицемірити; як добре вміти допомагати одне одному, бачачи потребу. Тому починаймо самі себе до таких дій привчати, то і саме дії такі навчать нас бути милостивими.

Можливо це не просто буде, то почнімо робити добрі справи собі, у своїй сім'ї, а тоді поширюймо це коло дій ширше, бо саме доброта нас навчить бути милостивими, бо саме усі ці складники і вчать нас любові святої. Саме наша духовна чистота спонукає нас до щирості дій при житті.

Ось так ми самі починати маємо формувати таку поведінку свою у всіх ситуаціях життєвих і з часом це буде стилем нашого життя у взаємодії з нам подібними, то так і зі всіма, хто життям проявленим є у спільних просторах. Такі дії і є фактично тими джерелами енергій позитивних, які у єднанні і є та велич і те розуміння покликання життям у цей період і саме у цей край, де ми здатні розкритися умом і розширити можливості всього єства.

Якщо хтось хоче почати виправляти свої помилки, чи дозрів умом і душею до того, що здатен виправляти помилки батьків-рідні при їх проявленні в роду хронічними хворобами, чи скаліченими відхиленнями в тілі, чи в поведінці, то слід робити спроби такі і почати з тих якостей, які самі "просяються" у наші життя при докорах сумнів, чи з таких осяянь при характерних видах діяльності. Вони часто повторюються, ніби, хочуть повернути нас до зосередження на цих ситуаціях, фактах, чи то в мимовільно почутих розмовах, чи при спогляданні за діями інших. Тоді в допомогу нам приходять з просторів позитивні енергії. Така от діюча потреба Бога в діях через нас, чи нами.

ЩИРІСТЬ

Щирість є з чистоти помислів і поведінки справедливої у кожній людині. Так, можливо, і нема таких на Землі, хто прожив усе життя без помилок, без гніву-злости. Та досвід засвідчує всім, що коли наші дії йдуть від серця-душі, то там живе і ця якість наша – щирість.

Саме з цього моменту примножується наша радість і щастя, примножуються статки, чи появляються відчуття, що для життя ми уже забезпечені і готові щиро ділитися цим з іншими. Ми тоді мимовільно цими відчуттями ділимося зі Всесвітом. Це, ніби, безсловесна молитва подяки.

Так ми зрозуміли, що саме дії від серця-душі відкривають нас для всесвітніх енергій і вони приймають ці наші маленькі енергії щирої доброти без нашої участі, чи без наших таких бажань-посилів. Ми не витрачаємо для цього своїх сил, своїх енергій – все відбувається природньо. Просто частіше діймо с(з)-відома душі. Це не так і багато з того чим ми займаємося день при дні.

Просто частіше споглядаймо за собою зі сторони, частіше в будь якій ситуації шукаймо відповіді: "Чого саме ми опинилися у ній і що вона має нас навчити?"

Щасливий завжди щирий і він олицетворяє Божественну суть наша, ось так проявляє БОГ свою Божественність нами. Тому будьмо завжди добрими, щирими, щасливими і люблячими, бо ці якості життя є світлом Землі, яке видно з космосу. Тож навчаймося ці якості творити, вибудовувати їх з любов'ю, але не будьмо жорстокими, не вбиваймо.

Живімо так, щоб кожен момент життя був сповнений і переповнений щирим проявом осмисленого щастя. Хай спокій і гармонія у собі і у взаєминах з людьми буде стилем нашого життя

Привносьмо Мир і Гармонію всюди - де б ми не були ... і спокій й радість усім тим, - з ким ми б не стикалися...

Будьмо завжди - Миротворцями і вісниками Добра, і відчуваймо та виражаймо кожної миті - свій дійсний Божественний зв'язок єднання - з усім і всіма...

Сприймаймо і приймаймо все - лише через призму Любові, щиро ділячись всіма знаннями, радістю та щастям - з усіма...

Легко - прощаймо всілякі образи та непорозуміння...

Ніжно - зіцлюймо всі прагнучі та потребуючі допомоги серця...

Проникливо - відчуваймо та розуміймо душу кожного, з ким взаємодіємо...

І - підтримуймо достоїнства кожної людини, бачучи у кожному - приховану святість та, можливо, ще - і не проявлену Любов, яка і чекає на своє проявлення, можливо, і - завдяки нам...

І - знаходьмо скарби, які заховані у душах кожного, і допоможемо їм проявитися та засяяти - на повну силу...

Будьмо завжди - прикладом високої правди, яка живе у нас...

Тому, стараймося говорити завжди - спокійно та виважено, - щоб кожен зміг відчувати у цьому Любов...

Говорімо зі всіма відверто та відкрито, щоб ніхто не подумав, що ми щось приховуємо, лицеміriamo; говорімо широко від серця і ми ніколи не помилимося, бо думка іде не від ума, а від Душі, від БОГа; говорімо завжди з любов'ю, щоб кожна інтонація, висота звуку, сама милозвучність проявлялася щирістю і цим зміцнювала довіру між співрозмовниками. Бо часто така мова, ніби, зіцілює обох. Так і є. Вона і очищає єство, очищає і простори. Говорімо про найважливіше, щоб пробудились ще ті, хто поки що ще міцно спить своєю відреченістю, байдужістю.

Щ А С Т Я

Багато молодих людей пізнаючи світ і відносини у ньому уже з узаконених умов формують світогляди свої саме із суспільних писаних, чи не писаних норм поведінки при дос-я-гне-нні, чи при ре-алі-за-ці-ї своїх бажань і мрій, витрачаючи енергії життя, а в ході таких можливостей ми часто задіюємо ті вчинки, за які ми відчуваємо докори сумління, бо ми відкрилися для входження в наш новий спосіб життя негативних енергій. (Хочу виокремити ті слова через ризик, як розділення в кожній частині слова ті дієві енергії, якими визначена за ними їх суть і зміст.) Ось чому ми інколи радіємо, чи відчуваємо щастя стан, коли вдало обіграли ближнього, коли колегу обманули, підставили, або взявши за орієнтир з усіх сил заробляти побільше грошей будь якими способами і надбаваємо матеріальні статки (будинки, машини, одяг, статуси...). Так ці дії є перекосом розуміння основ життя, а за ними до нас приходять негаразди, біди, бо негативні енергії не несуть блага-щастя, хоча в емоціях так до істинної радості подібні. Та лиш з часом до всіх приходить прозріння того, яке життя по суті у нас було і чи готові ми дякувати Всесвіту і всім за дійсну радість, чи закипати в новому злі, що прожили життя намарно.

Будучи чесним, щирим, справедливим, добрим, ми утверджуємося своєю поведінкою і це буде той стиль життя, який ми називаємо щастям. Це і є ті істинні основи нашого життя, на яких тримається сім'я, планета вся, як і Всесвіт увесь. Так є лиш тоді, коли ми вміємо кохати, довіряти і любити. Ми спізнаємо усі складники радості, складники цього прекрасного стану, який люди називають Благоговінням, Благодаттю. Тому кожен свідомий шукає способів і вчителів, щоб спізнати ази цих Знань, щоб з ними дієво крокувати при житті і всіх потрошку собою наповняти.

Щастя у великому, щастя у малому, то все ж воно є щастям у житті цьому і тому так мудрі люди і називають цей стан щастя-радості у собі, як Боголюбство, як стан Благодаті, бо він формує сенс життєвої стезі. Ми, навіть, уявити не можемо, як зіцілює душі доброта і милосердя і на які дива здатні вони, коли ми вирощуємо їх у собі.

Ч О Л О В І К

Тіло, ум, душа, як і їх проявлені, чи не проявлені дії є набором певних енергій, в певних складниках і формах цього учасника життя. який має чоловіка наймення. Також ми визначили їх у цій дуальності за поляризацію і також обумовили їх протилежність у словах: добро-зло, любов-байдужість, щирість-лицемірство, милість-жорстокість і такий перелік є чималий, що визначають хороші, добрі дії, як позитивні; чи визначають зло, зради, вбивства, як дію енергій негативних. Саме так людина характеризує ці дві полярні енергії життя у собі і у всьому живому на Землі. Ми, як вид чоловіка, серед природи є лиш частинкою її і виконуємо ті функції, які творець поклав на нас у своєму Замислі, де все облаштовано так доцільно, до місця й часу мудрістю тією, що присутніми є лиш у носіїв начал творчих в діях.

Так, людина здатна себе пізнавати і здатна трошки себе міняти, маючи можливість вибирати, хоча і ця можливість із спостережень є теж частиною програми дій кожного індивіда у вільності пізнань, відчуттів, чи особистості, яка узалежнена від суспільства. Однак, не залежно від статусів суспільних, від наявних мішків грошових, чи при повній їх відсутності, людина все ж є залежною від енергій всіх і навіть тих, які ми обумовлюємо природою, не залежно від того, що і природа потерпає часто від людини у її злих діях. Бо суть життя має у собі і позитив і негатив, чи то сірою масою фонить, та все ж у всьому цьому є для деяких учасників життя позитив, а декому негатив. Саме так вони сприймають окремий факт, ситуацію, подію зі своєї здатності сприймати ці речі, цей світ. Це залежить від рівня духовного розвитку окремо взятого учасника життя.

Здається прописані застереження всі і вказано в пророцтвах те, чим ми змогли би світ змінити, та, на жаль, віз і нині тут. Те що має бути, відбудеться... І знову ковчег і ті пари з виду будуть основою відродження позитиву, можливо, вже в інших паралелях, засвітах.

Та, говорячи про дивовижність взаємозв'язків між усіма учасниками життя і навіть пізнаючи частково дії свої, то здивуємося не менш – як прекрасно облаштоване тіло чоловіка у процесах складних і простих, які діють постійно, цілодобово і протягом життя, даючи можливість йому творити, любити і облаштовувати життя, облаштовувати самі умови життя, в яких ми можемо реалізувати деякі свої мрії і наміри, як і прийняти путь до блага.

Тож, саме ці можливості здатен створювати нашому еству наш ум в залежності того стану, в якому він може діяти: чи то для задоволення своїх бажань, мрій, чи то страсті тіла; чи то духовно зріти ним і вже прийняти собою сповна свого життєвого провідника – нашу душу, щоб полегшити умови життя і прийняти її, як істинного керівника у цьому життєвому путі, що визначений кожному долею-програмою на все життя при наявних можливостях іти шляхом духовного визрівання.

Ось як мудро передбачені ці вибори і допустимі на розсуд чоловіку-людині жити сомнамбулою, чи духовно зріти, або вийти з вигод і користі на шлях деградації у цій же програмі. Навіть цей третій напрямок залишає шанс відновити духовне сходження людини, незалежно на скільки поколінь ми впали вниз. От і тут були можливості, і тут застороги були не раз..., а тепер тільки подумати, яке прощення, терпимість і милість передбачена для таких, щоб знову надати можливість вийти на путь духовного зростання.

Хай ці слова будуть лиш нагадуванням нам, щоб ми керувалися, навіть при виборі, розумом, серцем своїм і знову уже у бдінні не допускати помилок, навіть найдрібніших. Бо там де маленька іржа не видалена, то вона через певний час здорове і хороше діло з'їсть. Саме тому з досвіду свого скажу, що бдіння допомагає завжди і коли ми обережні, то оберегом нам буде й Дух святий. Він нам підказку дасть через інших в ситуаціях різних, чи в почутих, прочитаних словах, або й через інших учасників життя. Бо розумний без плаща не піде із хати, коли хмари сонце починають закривати. Наші предки знали життя і цього дітей своїх навчали, а тепер ми втратили доступ до джерел родових, та і не знаємо часто ми про них. Дивуємося ми не раз: чого це ворона кричить раз по раз, бо саме цим вона попереджає про триваючий дощ і саме над цим селом, чи містом. Або інший приклад простий, коли у нас є колодязь, ставочок малий, чи річка поблизу хати і вона різко зменшує рівень води, то завтра дощу уже жди. Диво. Дивина, як так вміло організоване життя! І лиш спостережливі і мудрі ці передбачення-послання помічали.

Ось як все облаштоване у природи, щоб ось так своєчасно давати деревам і рослинам себе омивати і ту спрагу, чи й воду для життя посилати. Як вони спілкуються, домовляються? Як тією райдугою воду з океану тягне на материк, або так невидимо витягує із надр землі, щоб полити стебельця і полити під корінці, збираючи листочками до гілок, а вони по корі, що має рівчачки проводить воду до стовбура і він веде її до коренів своїх. Ідемо далі в полі, чи по доріжці лісовій і чуємо той шум, але не одноманітний, а нібито, оркестр; різні звуки і тональність звуку різні. Гра дощу і так ніби він очистив тіло й душу і ум спокійніший. Дереву теж притихли і лиш де не де в танці листям ворухнуть, чекаючи акорд останній. Та тут промінчик золотий – блись, і зразу ж пташки із під листя, чи гнізд у радості під дрібний залишковий дощ понеслися підспівуючи дощу, несучи свою версію серенад любові й радості у простори для всіх. Хоча краплі рідкі все ще падають згори, чи то з листя

дуба величавого, відбиваючи барабанну дріб. Чи від природного трамбона в калюжу капля велика – бам...

Стоїш під деревом крислатим, густим і чуєш цей дякувальний шум серенадний. На стежині гілка товста, але суха, теж краплини прийма і дивишся на неї, як на роялю панелі: там крапелька лиш злегка торкнула клавішу її, а там з силою велика впала та так, що в різні сторони крапля розлетілась, уже діаманти від проміння заграли, ніби по рампі прожектори забігали.

Концерт лісовий закінчується. Душа відпочиває. Усе живе життю радіє, прийнявши омиваючу зачарованість і скинувши долі той негативний бруд, очистивши й простори, очистили й чоловіка суть. Умиротвореність і спокій. Лиш запис у щоденник занеси, що родився заново у собі у цій природній чистоті, несучи піднесеність духа у сім'ю.

Ось так найкраще і найпростіше серед природи навчатися у вихідні тих навичок і вмінь чути душу і свій ум; навчатися тих позитивних змін, якими ми відкриємося єством для дієвих перемін у своїй поведінці назавжди. Ми по іншому почнемо дивитися на себе і у свою суть; ми по іншому подивимося на всіх і на увесь світ. Кожне має свою програму-долю життя, кожне має свій склад енергій, в тому числі, і притаманний їм дух-рух. Саме так наші предки їх сприймали, як собі рівних, бо і подібністю життя, і подібністю відтворення, подібністю дій на подразники.... Давали можливості допускати, що в природі все є той Дух-Душа, що мислить, що пристосовується, що вибирає боротьбу, чи смиренність навіть в одному виді, собі подібних. Тому ті ритуали й обряди в поклонінням учасникам природи є досить гуманними і енергетично оправданими, коли взаємини між усім живим вибудовувалось на дотриманні справедливості і тієї цілісності видів земних. Людство не влаштовувало глобальних війн, не винищувала різновидністю озброєнь і тієї невиданої жорстокості, коли сьогодні достатньо за вбивство сказати "прости", що вбив за прапор, за традицію релігійну, за колір шкіри ось так запроста і ще вважати себе вбивцею-героєм, коли війни навіть не за кусень хліба, не за воду... То хто мудріше організовував життя? Чи ми дійсно у цій політичній кризі зійшли усі з ума? Так був створений чоловік, а потім у виборах з вигод і користі л-юдиною постала, а тепер взагалі дурна, коли так не розуміє суті життя.

Так зможе кожен налаштувати себе на пізнання джерел життя, на пізнання суті і можливостей якостей життя у собі. Бо відомо здавна, що взаємини між людьми і природою вибудовані на справедливості і вона навчає нас доброти, навчає нас любити себе і все навкруги. Ось такі можливості має кожен із нас, щоб засвідчувати путі іншим, що ми так на Творця цими якостями подібні. Це і буде мотивація основна, щоб будувати життя в радості і з любов'ю. А всім скажу, що пізнавши процес такий, то кожен задумуватися почне, як відійти від справ лихих, відійти від проявів негативних всіх. Тому не впадаймо у зневіру до своїх можливостей, до здатності зберегти подобу творящу, не сприймаймо фатум пророцтв, як кінець, бо ні окрема людина, ні окрема планета не обмежена життям. Життя в тих чи інших формах є в галактичних просторах і кожному визначена доля-програма на роки, на віки, на тисячоліття, на мільярди літ з можливостями спричиняти біди і кризи, чи то створювати умови благоприємні.

Однак Цілісність життя можна змінювати лишень незначно, бо і воно має свою прописану структуру і порядковість дій, як і кожна людина, як і спільнота взагалі, чи окрема нація її на ці тисячоліття, які зазнають криз, катастроф, певних процвітань у періоди такі, події яких все ж не зафіксовані, або мали таку честь бути прихованими, чи знищеними. Ми лиш можемо розмірковувати, виголошувати здогадки, ймовірності, гіпотези, та ні одна цивілізація не лишила після себе писемних джерел, не лишила й знань, лиш деінколи якийсь артефакт засвідчує про можливість існування в минулому високий розвиток техніки і розквіт знань.

Доля попередніх цивілізацій більш за все подібна і на нашу в тій частині здатності людства пізнавати, чим змінювати енергетичну рівновагу. Та до нової цивілізації ми прийшли своїм прагматизмом, ми звикаємо до війн, до тих вбивств собі подібних- просто так, ніби зламати гілку, та основа ще й втому що ми стаємо байдужими до життя інших, то так і своїх і тією втратою знань творити милість, доброту, любов. Будуть війни страшні між державами і в державах, що значно зменшить кількість населення. Ці дії йдуть, чи психічно

підготують людей до прийняття для всієї планети одного господа-князя-хазяїна. Він створить одну ідеологію для всіх, зникнуть публічно релігійні традиції. Вченими вже є напрацьовано те, що людям поміняють біочіпи-програми зі строгою регламентацією дій. Уже не буде волі дій, не буде відхилень і спроб духовного зростання, чи деградації. З життя відійдуть емоції і відчуття, та і потреби не буде для розсуду, міркувань, досліджень, аналізу, висновків, пошуку... Зміниться суть, схема, структура, джерела енергетичної насиченості кожного. Всі будуть рівними, бо людство практично наполовину уже готове до цього – воно зневірилося у осмисленості життя, зневірилося в релігійних інституціях, зневірилося в різних партіях і їх ідеологіях, зневірилося в інституціях держав. Хоча останні матимуть великий вплив на людей, що дотримувалися дисципліни і вимог програми.

Сьогодні зневірених і збайдужілих людей до свого життя і до життя людства, як і життя всієї Цілісності становить половину спільноти. Так, ми земляни будемо подібні на інопланетян, яких люди періодично бачили і вже сформувавши їх типаж – біороботи. Ось так поводитимуться земляни в новій цивілізації. Однак і це не приведе до зникнення протиборства, бунтів.

Так, сьогодні теж нема гармонії у взаєминах. Нема гуманності, а проявлене єзуїтське рабство – витончене і повсюдне. Так, Земля для людства більше схожа на тюрму націй. Зникне цей прагматизм, який живиться статусністю і грошима, та це скоро закінчиться. Господь буде один на всю планету, як хазяїн, як повелитель і канони наповнені словословіннями господа не забезпечать збереження цих традицій. Можливо певний час вони будуть збережені в умах і серцях людей. Біороботи новітні і будуть результатом наукового і технічного прогресу. Новітні роботи теж не ідеал і не будуть завершальною ланкою життя, бо вони стануть лиш механізмами. Так є на інших планетах. Це жде і землян. Є над чим поміркувати.

Та якби ми й знали черговість і час подібності, навіть, у тих пророцтвах, які нам, землянам, відкриті, то все ж вони не здатні суттєво покращувати умови життя певного виду живого світу планети. Для прикладу, скажімо той факт, що як за два тисячоліття християнство не зберегло основи своєї ідеології і з роками втратило свою суть. Їх мільйонні тиражі Біблії не зробили світ кращим. Хоча і тут неодноразово вказуються повчання на створення тих умов всіма, які здатні зберегти певну гармонію взаємин саме завдяки здатності дозрівання нашого ума, здатності усвідомлювати всю повноту і насиченість життя саме з позитивного продукування його енергетично. Можливості є, та, навіть декільком дотичним поколінням невідомими залишаються напрацювання, бо завжди на дорозі знову й знов лежать оті знамениті граблі. Ми знаємо, що війни починаються від масового накопичення негативних, злих енергій на тих, чи інших теренах, та все ж практично нічого не робиться для розуміння цього і тому війни на планеті є постійним явищем.

Питань багато, а відповіді нема і можливостей нема змінити долю людської спільноти. Дивимосся за століття і навіть тисячоліття, та війни і всі енергії негативні є досить потужними, які здатні житися енергіями зла, яке продукують їх прихильники, чи послідовники. Мудрий не піде виловлювати і знищувати, бо цим втратить і сам суть свою. На цю тему не ми перші пишемо і багато знають, що можна змінювати себе, свою долю, як і долю планети, та все є ті які нівелюють ці знання, а багато відмовляються, чи не бажають цим спрямовано займатися. Люди вибирають легші путі, навіть і ті, які ведуть до погибелі. Князі, як представники негативних енергій теж стараються впливати на формування світогляду через людські уми, або створенням тих умов, які формують ілюзію життя тими програмами споживацтва, тієї викривленої соціалізації, тієї осоромленої здатності рости волю і відповідальність у житті.

Тож, коли мова тут про людську спільноту, то у всіх країнах світу керують націями-сумішами лицеміри і злодії, які виписують для бидла за-кони, як заборони; релігії і ідеології в державах є дорадчими органами держав і здатні лиш повчати, але не навчати жити і життя любити, благословляючи на війни. Безумці люди у своїх діях визріли до ганебності такої за цілі тисячоліття, а про мудрість, справедливість і совість взагалі забули. Ось така явь! Ні жити і не вмерти, а лиш є вибір: вбити, чи бути вбитим. Сьогодні ні політики, ні релігійні лідери не заперечують кінцевий катаклізм, а ще постидніше те, що державні інституції не

розвивають умов для повернення до втрачених істин життя. Зникне в них сила, зникнуть і всі інституції їх усі, зникнуть і релігії різні і лиш правда життя дасть умови жити гуманно і в гармонії з усіма.

Писали до нас і пишемо й ми, що прийшов час для повернення, або цей клан схоче втримати людство в покорі і страху, придумавши нового ідола, який їм ввижається в єдиному князі для всієї планети. Так не буде. Або ми в тих залишках, які залишаться будемо вибудовувати справедливість, доброту, любов з усім живим на планеті, бо так потреба уже проявляється в розмірковуваннях світлих і мудрих і їх думки таки здійсняться, та без цих лицемірів, злодіїв, зрадників, вбивць. Так відновиться ера через півтора століття, де життя буде святістю, умовою і смыслом відновленої Цілісності. Саме на позитивних енергіях зміцниться світ тими якостями життя, які стверджуватимуть доброту і любов. Бо все, що ми знаємо про людство теж закладено в його цілісну програму, однак і її людина захотіла змінити зі своєї жадоби і користі, то людство і отримало таких езуїтів. Визріє людина умом до змін, то благодать заграє життям. Починаймо люди з доброти.

Знаймо люди, знаймо всі, що не можна насолоджуватися життям, чи насолодитися ним, коли страх наповнює нас, коли з нами є проблеми, біди, бо ми вже знаємо усі, що вони у нашому житті є за наші помилки-гріхи. Також ми думаємо часто всі, що в обманах, зрадах, вбивствах завжди є причина, і тому ми завжди шукаємо словоблудством своїм оправдань за дії свої лихі. Це є наша гниль духовна у взаєминах з людьми, з усім, що життям наділене і вона смердітиме щодня нами, бо від неї не втекти, її не забути.

Лиш навчаючись не робити помилок далі, то саме цим ми зробимо для душі, для життя так потрібні для Всесвіту і себе ті умови, які гідні цього наймення – чоловік. Тож навчаймося жити, жити і любити, бо це умова миру, спокою і здатності творити цей позитив на цій прекрасній планеті – Земля.

Та й життя по суті й фактах і є основна святість на Землі, а ми в ньому є святі, бо лиш святі бачать навкруги ту кількість краси в зеленіючих і розмовляючих травах і деревах, в тому небі голубому з пушинками-хмаринками; і бачать, відчувають самі, як і мають здатність святу творити щирі доброту, та й багато чого іншого прекрасного і милого тими енергіями, яким і проявлене це життя своїм різнобарв'ям.

Мабуть, так і має бути, бо святі живуть серед святого, не зважаючи, що у світі є біль, проблеми, гнів, зло, які мають здатність відходити в міражі. Тож, радіймо самі і радуймо світ, то для цього й потрібно жити!

Навчаймося люди жити і навчаймося це життя любити всіма фібрами Тіла і Душі, бо ми до цього Духом здатні практично всі.

В добру путь вам, люди!!!

СВОЯ НІША

Кожен учасник життя має своє місце і своє завдання-місію. Місце там, де він придатний і зможе здійснити Великий Задум Творця (ВіЗиТ). Здійснити своє завдання, своєю місію, тобто займатися при житті саме тим, що нам дано Творцем – траві її місія в участі продукування кисню, бути кормом, а при відмиранні і далі поживою для тих, хто живиться залишками життя їх. І так усе в природі.

Сонце нам освітлює час для праці, рослинам допомагає у ферментуванні, у формуванні потрібних біологічних сполук, які забезпечують життєві процеси і саме життя всім необхідним. Воно дає усім тепло – кому для зростання, кому, як умова забезпечення зберегти інші види енергій. Людина тут не виняток.

Та між усіма учасниками життя є так гарно продуманий взаємозв'язок

Кожному із нас при зачатті залишається на флешці-душі та програма дій на все життя і дві умови є визначальними – це ті задатки і талант, які дозволять нам жити з потреб, або трошки краще, щоб життя було у радість, а чуть гірше, коли ми трошки нехтуємо цими

дарунками нашими і цим опускаємося на суспільне дно, часто тягнучи за собою сім'ю і діток. Друга умова, коли ми організовуємо життя на основі справедливості, доброти, щирості і навчаємося любити, то маємо відповідно до цього і відповідні матеріальні статки.

Сам час зачаття, як і саме народження визначаються потребою в тому спеціалістові, якого потребує рід, громада, село, чи місто і це місце є центром нашого життя, а просторово по радіусу має поширення на денний перехід. Це десь кілометрів сорок. Тут, зазвичай наше родове джерело, наше коріння прабатьківське. Тому і сьогодні бажано не виходити за межі місця і простору свого народження, бо тут ми будемо затребувані і матимемо можливості проявити себе сповна. Це і є наша життєва ніша. Бо ми нішу у житті зайняли не ту, в яку і куди і яку ми би мали прийняти і бути творцями на все життя, живучи з потреб і в радості. Однак умови із зваб і користі ми бажаємо усі стати президентами, то наші такі дії і всі вчинки створюють негативні енергетичні проблеми, негаразди, страждання душі і ума, а також різні хвороби тіла, які напряду вказують певним органом на ту чи іншу помилкову дію у житті. Тому потрібно знати всім про це і пам'ятати, бо будь яка заманлива посада, чи легкі гроші повертаються стражданнями, негараздами, муками.

Якщо ми у своїй ніші, то ми будемо щасливі незалежно від нашого матеріального стану і суспільного статусу. Ці слова хай будуть життєвою настановою вам сестри і брати.

Однак, коли, маючи силу, і втратили совість, ми почали лицемірити і хитрістю, підлабузництвом випрошувати певні посади, певні винагороди за зраду чеснот життя, то ми будемо розчаровані за ці такі дії ще при житті, але більшість цей вантаж наших негативних вчинків ми не задумуючись лишаємо своїм дітям і тоді спрацьовує цей бумеранг. Вкрав, то і в тебе вкрадуть, та ще й у рази більше і в непідходящий час. Цей абзац розкриває суть такої ситуації і якщо вона поширюється на теренах певної держави, чи всієї планети, то це вже і ті ж наслідки, які повернуться для спільноти тим апокаліпсисом.

Сьогодні людству важко відновити такі установки і держава хоче сама керувати людськими ресурсами, так і формувати базу професій для здійснення розвитку економіки в тій, чи іншій державі. Сьогодні артист, а завтра президент, сьогодні вахтер, а завтра міліціонер. Така політика на ринку праці досить шкідлива, бо багато з людей не на своєму місці, не займаються улюбленою справою і саме з цього страждають і багато зазнають психічних травм – ламається життєва лінія. Такі люди не витримують роботи більше п'яти років, бо вони стають каліками і працюють не ефективно. Вони злі на себе, на цю таку ситуацію і тому ми не можемо говорити тут про продуктивність праці, про її якість, про ті позитивні енергії, які ми би, будучи на своєму місці, вкладували би, чи насичували би в виготовлювану продукцію, чи у весь технологічний процес. Така робота виснажує нас фізично і духовно. Вона не подобається нам. Це неправильно і навіть шкідливо для працівника і для спільноти і для тих, хто бере, купляє таку продукцію, чи послуги. Сьогодні така позиція держав досить шкідлива для спільноти, бо вона сама по собі є виробником великої кількості негативних енергій, які є прямими шкідниками здоров'я і взаємин між людьми.

Та все ж ми раді, що є справедливість, милість, милосердя в багатьох людей; що ті ж партії, релігії в ідеологіях своїх опираються саме на ці якості життя. Хай навіть в цьому є їх корислива мета, та людина часто здатна відрізнити правду, від фальші і брехні. Та оглядаючи сьогоднішню ситуацію з деградації духовної і на системну організацію в реалізації геноциду людства, то навіть ці крихти дають надію, шанс зберегтися тим, хто дбає, хто застосовує в житті саме ці якості для відновлення цієї цивілізації кількісно, так і зберегти їх можливості в таких умовах для організації гідних взаємин у спільноті. Буде кому відбудувати, відтворити ці якості для наступних поколінь. Є й надія, що ці посили теж зможуть вплинути на окремі уми в переосмисленні свого перебування життям на Землі.

Коли почнуть проявлятися думки в голос і в діях про відновлення давно забутих істин життя, то їх уже не заховати, не пригнобити, бо ці паростки енергетично почнуть єднатися і міць їх щомиті зростатиме. Це правда собою оживе і гідне місце в наших умах займе, і масово культивуватимуться з нею всі якості для вибудови благодатних умов співжиття між собою всієї спільноти, то так і з усіма учасниками природи.

Ми розуміємо що перевиховати, змінити ці книжки на сто процентів не можуть, бо в цих життєвих умовах є багато варіантів і багато невідомих для мене, як дослідника, то так і для кожного прозріваючого, чи усвідомлюючого пошуковця. Ми й не претендуємо на роль всезнаючого, але тема і підняті питання для вивчення і прийняття, для застосування є досить таки своєчасні і потребують масової участі всіх. Ми лиш виставили дорожні знаки, щоб мудро і усвідомлено підійти до змін у собі. Бо нема чоловіка на Землі, який би знав усю повноту життя.

Запрошуємо всіх бажаючих налаштовувати себе, чи хоча би пробувати, або шукати тих, хто знає як сприймати і приймати в себе, у життя своє всю цю чарівність простоти, що є у справедливості, в мудрості і в доброті, щоб увійти в стан любові, яка і подалі буде нашим життєвим вчителем у всіх ситуаціях життєвих. Лиш у цьому є суть і зміст, щоб потрошки створювати умови, коли ми зрозуміємо суть наявної суєти і матимемо повсякчас завдяки цьому доступ до знань всесвітніх. Тоді ми ні на мить не зупинимосся, бо матимемо знання, як діяти в навколишньому хитрому і корисливому середовищі. Водночас ми втрачати бажання когось навчити, давати поради повсюди і в тому числі через інтернет; нас не цікавитимуть теми ті. коли вестимуть осуд інші, коли говоритимуть про цінність, речей, статусів, грошей, про ворожі релігійні традиції, про неповноцінність розуму й ницість тих, хто стягає тихо якості духовні. Ми будемо відчувати свою відповідальність перед життям і в стяганні чеснот будемо вільні.

Саме так ми побачимо кожен свою самодостатність і не будемо просити в господа допомоги, не буде прохань до Духа святого і до БОГа святого, і до пресвятої Богородиці, бо енергії Всесвіту самі, ніби, відчувають наші життєві потреби і ми будемо знати про присутність цієї ніжності, милості, любові у нашому житті. Недарма старці говорять, що спокій дає умиротворення і в життя кожного надійде те, в чому появиться потреба безусильно і з приємністю. Ми маємо відчутти смак життя, смак радості у нім.

Можливо ми вже дозріли, щоб сказати всім, що кожен при житті має до джерел істини іти своїм і тільки своїм шляхом і в цьому путі керуватися своїм серцем, своєю душею і тими чеснотами, які закладені в розуміння справедливості і доброти. Не слід засмічувати свої уми написаними через тисячоліття життя певними писаннями в наявних, так званих, святих книгах. По них ви й не жили і жити не будете, бо вони не вчать жити всім однією родиною, не вчать і любити одне одного. Тоді зникне страх, тоді не буде рабства перед обставинами і господом в обличчі президента-сатани і іже з ними; не буде потреби карати за помилки-гріхи, бо ми постанемо один перед одним тим світлом, яке сьогодні споглядаємо усі дні, це та частина нашого життя, що є у сонці, у землі, у воді, у повітрі і в цих мудрих взаєминах, які віншують умиротворення, справедливості, любові і доброти. Жодних призив-винагород, як і аскез-випробувань, чи покарань.

Тому ми стверджуємо що будь яка традиція релігійна принесена в людські уми хитрістю і своєю слабкістю Духа; так і той рай, як і пекло, то це теж видумка нас самих, хоча по факту ці умови ми зробили самі у стані зла й ненависті своїм лицемірством і бажаннях панувати над іншими. Припинімо вірити, бо лиш довіра очищує наші взаємини. Яка теж із чеснот життя приходить з нами, з нашою справедливістю, любов'ю і добротою до нас. Якщо ми їх приймемо у своє життя, то змінимо умови й відновимо той світ первозданий, бо життя чоловіка, то була чистота і світло у всьому.

Не первородний гріх є помилкою у житті, не є помилкою життя, бо ці дії і сам факт появи нового життя є умовою Цілісності. Так є у всіх учасників життя. І людині цього гріха не слід боятися – це видумка хитрих попів. Бо Дух святий і БОГ святий так цю помилку мило сприймає у тих відчуттях радості, щастя, любові, які ми спізнаємо при зачатті, спізнаємо глибини і широту всього життя. Чого ж тоді такий солодкий цей гріх, такий бажаний і ніхто й у старості не хоче його заперечувати. Він не є вродженим, бо діти не знають цього досвіду і лиш з часом суспільство провокує до пізнання цієї забороненої спокуси-іститу. Але ж він не травмує Душу, нас не мучать докори сумління, ми цим не втрачаємо совісті, а спізнаємо стан закоханості, стан любові святої, бо він виростає не з думки, не по наказах старійшин. Він виростає в певний час із життям не залежно від статусів

суспільних; він виростає в мудрих і в п'яниць. Помилки-гріхи, які би вони не були, то вони є особисті і можна сказати, що дозволені Духом чоловіка, дозволені БОГом-Духом святим і виходить його начало з нашого серця-душі.

Помилки в діяльності людей були, є і будуть, бо саме вони нас із життя в життя виводять на путі духовного зростання. Вони спонукають нас переосмислювати наявні умови. Вони є, або їх нема – і крапка, бо їх неможливо вирощувати штучно, чи навіть з ума, бо і там є отой зародок того первородного зла. Саме цим і тепер ми займаємося з вами.

Коли ми щасливі і в нас виникає почуття вдячності всім, Всесвіту і також собі за дії свої, то тут і потурбуймося про все . усе, щоб цей стан, ці умови були надбанням на всі роки життя і хай благо-радість буде стилем нашої поведінки скрізь і повсякчас.

Знаймо й те, що наші дії плохі приводять у наші життя погіршення здоров'я, погіршення взаємин, а накопичення їх збурюють катаклізми і ці війни, де ми, як ніхто серед живого так бездумно вбиваємо одне одного, хоча маємо вміння, розуміння, щоб обходитися без цього. Ось так ми здатні у своїх можливостях оминати, чи не бути учасником в наплодженні енергій негативних.

Кожен, маючий життя у собі не відокремлений від ЖИТТЯ всецілого, бо ми у єднанні є із сонцем, землею, водою, повітрям і всім, що життям в природі проявлене. Тому чоловік це розуміє, лиш л-юдина хоче стати царем, володарем і тому захотіла, і тому про наміри володіти заявила, забувши про істини взагалі, забувши, що вона лиш частинка мала цього великого ЖИТТЯ

ПІСЛЯ ВСЬОГО НАПИСАНОГО

Пишу. Виходячи з того, що саме мені, чи тій долі-програмі, яка закладена в мене на це життя, яке я почав проживати і продовжую жити, щоб донести ці слова людям, які усвідомлюють потребу таких знань у собі во благо всьому живому і вже мають певний досвід свій, як і ми з досвіду свого. Держаймо!

В добру путь вам, сестри і брати!

Ми розуміємо, що всі слова не можуть описати життя сповна і, навіть, прочитавши книгу цю, теж не відкриє усю повноту. Бо досягнути життя вшир і глибини, хоча би одного з читачів до певної міри є можливим лиш тоді, коли ми пізнаємо самі, що залишаться хоча би рядки у цьому житті з усього себе самого, бо це можливо лише тоді, коли книга прочитає такого.

Відчувши безсмертну душу у собі, чи спізнавши можливості ростучі з високого Духу слова, а за ним і свої діла, то саме так здатні книги ці дозволити зрозуміти істини прості у цих енергіях позитивних, бо вони є щирими і будівничими з мудрості віків і цієї пори.

Тому ми, кожен, здатен пробудити себе словом до розуміння, що ці слова і ці діла святі вкажуть путь до спасіння.

Самі читайте і навчайтесь, а також інших до читання долучайте!

Перш було слово життям і в житті. Воно й далі живе між нами собою і ділами енергіями святими уже тисячоліттями, а ми несемо його уже до всіх в наступній книзі "МОЖЛИВОСТІ". Бо Дух слова може піднести, може навчити і настановити, а може обруднити словоблуда, чи побудити до бійки, або до війни. То краще уже самі записуймося в школи ці, де навчають жити і любити і цьому життю радіти!

Це мої можливості, це є і ваші можливості, а тут лиш ці думки і мої можливості їх вам донести для сприйняття і прийняття до дій. Це і є аромати нашого життя, це смак нашої спільної такої бесіди. Зі мною така бесіда відбулася і я так писав, а тепер читаєте ви і смакуєте ці слова про життя, бо вони істинне відлуння давно забутих істин і проголошення нашої вічності у цих енергіях благих, позитивних.

Ми тепер, як і багато інших серед тотального страху, ненависті, жорстокості і повсюдній несправедливості зі стану того рабства, в яке ми так бездумно самі зайшли своїми бажаннями, прагненнями у звабах, все ж цими словами наминаємо кожному зрозуміти

своє істинне покликання життями сюди, на цю планету, щоб почати духовні зміни у собі. звільняючись від цієї суєтливої, знервованої біготні, звільнитися від свого погордливого самовивищувального “Я”.

Тоді це будуть умови створені вами і ви зможете почути ці слова – це так книга прочитає життя кожного із вас при вашій участі. Це буде ваша причетність, і про це засвідчить те, що ви дозріли вже, прокинулися від того сну-страху і відгукнулися, почавши свою ходу з першого кроку перед завершальною епохою світлого і блаженного життя в роках.

Ми є у цій книзі прохід для цих думок, які приведуть наші уми до дій. Так і ми з любові зачаті, а мати лиш прохід для нас у цей світ життя з можливостями творити ці якості його, які людство обумовило у словах: справедливість, щирість, милість, доброта, любов, а також з вмінням розпізнавати і оминати, щоб у свої життя не приймати обмани, гнів, зради, сварки, бійки. Тоді ми скажемо собі і всім, що ми життя прожили у щасті й радості. Ми маємо для цього можливості усі.

Найчастіше і найліпше, коли ми почнемо зі слів, вимовляючи їх щиро і тема має у собі той позитив, яким наповнена наша повсякденщина. Це завжди є близьке для розмови, бо ми усі у взаєминах своїх зайняті майже одним і тим же. Доброта з ніжності, відкритості і щирості у наших словах виростає в нас, а потім прийняттям співрозмовником дає можливість цим енергіям рости, формувати образи нашої поведінки й дій в устремління до дій з тими ж енергіями у собі, щоб закласти в діла те святе, що зародилося з першослова. Так це будуть наші сліди, які ми здатні лишати по собі при житті у хороших справах і в тих приємних споминах рідні.

Слова хороша наша дія для спілкування, для створення гармонійних взаємин між собі подібними, та так і з усім живим. Вони ж теж, ніби розуміють мову нашу, чи сприймають наш стан доброти з тембру звуків щирих – то є невідомо мені, але розмова зближує усіх. Так є, коли вона наповнена позитивом. Тому просимо усіх: “Оберігаймо себе від слів злих, лицемірних, грубих, бо вони приводять енергіями ж такими у наші життя проблеми й біди, а окрім того, ми їх штовхнули до інших і можемо нашкодити їм!”

Хай з нами буде БОГ святий і щоб наші можливості проявилися в наших слідах, які ми лишаємо думками, словами, речами, діями, які ми наповнюватимемо щирістю, милістю, справедливістю, добротою і любов’ю з радістю і при здоров’ї!!! Саме завдяки цим якостям при житті ми і прожили усі мільярди ці. Ось чому так просимо ми вас, мої любі друзі, сестри і брати, зрозуміти ці істини святі на яких тримаються основи життя.

сайт <http://mikolin.com.ua/>
e-mail: sergiymikolin@ukr.net
сторінка на facebook (Сергій Миколин)
сторінка групи «Світ Духовності» на facebook
сторінка групи «Філософія життя» на facebook

ОГЛАВКИ

ПОДОБА ЧОЛОВІКА	3
ПОШУК ІСТИНИ	7
МОЖЛИВОСТІ	13
ІНТЕРЕСИ	17
СПРАВЕДЛИВІСТЬ	19
ДОБРОТА	20
МИЛІСТЬ	23
ЩИРІСТЬ	23
ЩАСТЯ	25
ЧОЛОВІК	26
СВОЯ НІША	29
ПІСЛЯ ВСЬОГО НАПИСАНОГО	32

